

3. Palkkalautakunta

Lautakunnan kokoonpano, kokoukset ym. Palkkalautakuntaan kuuluivat ¹⁾ v. 1954 puheenjohtajana pankinjohtaja V. V. Sipi sekä jäseninä toimitsija S. Friberg, sivutuotemies-tari L. Forstén, diplomi-insinööri S.-Å. H. Lemström, varatuomari J. Nyman, filosofian maisteri J. V. Procopé, kivityöntekijä E. V. Riipinen, asentaja E. Sainio ja varatuomari P. T. Virkkunen, joka myöskin valittiin ²⁾ varapuheenjohtajaksi.

Kaupunginhallituksen edustajana lautakunnassa oli teknillinen johtaja R. J. M. Granqvist ³⁾.

Palkkalautakunnan kokoukset päätettiin ⁴⁾ pitää tiistaisin klo 15.30 lautakunnan toimistohuoneessa. Kesäaikana pidettiin ⁵⁾ kokouksia kuitenkin vain joka toinen viikko, nim. seuraavina päivinä: 8. 6., 22. 6., 13. 7., 27. 7., 10. 8. ja 24. 8.

Kokousten pöytäkirjat päätettiin ⁶⁾ pitää yleisön nähtävänä kokousta seuraavan viikon torstaina.

Palkkalautakunnan diariin 1. 10. 1953 merkityistä ja 31. 12. 1953 ratkaisemattomista asioista päätettiin ⁷⁾ poistaa eräitä ajankohtaisuutensa menettäneinä, peruutettuina tai sen jälkeen ratkaistuina; kolmen asian kohdalla kiirehditettiin lausuntoa ja neljän asian osalta kehoitettiin kiinteistötoimistoa tekemään ao. esitykset kaupunginhallitukselle.

Neuvottelupalkkioita myönnettiin ⁸⁾ entisen käytännön mukaisesti lautakunnan puheenjohtajalle Sipille 50 000 mk, toimistopäällikkö J. Ståhlbergille kevätkaudelta 40 000 mk ⁹⁾ ja syyskaudelta 35 000 mk sekä sitä paitsi työehtosopimuskysymyksessä neuvottelijana toimineelle varapuheenjohtaja Virkkuselle 4 500 mk ja jäsen Procopélle palkkaluokituskysymyksessä käydyistä neuvotteluista 60 000 mk.

Palkkalautakunnan toimisto. Rahatoimistolle päätettiin ¹⁰⁾ ilmoittaa, että laskujen hyväksyminen kuuluu toimistopäällikölle.

Työläisasiainhoitajan virkaan valittiin ¹¹⁾ lainopin kandidaatti A. S. K. Kankkunen

Rahatoimistolle päätettiin ¹²⁾ ilmoittaa, että v:n 1954 talousarvion tilapäisten viranhaltijain tililtä palkattiin edelleen toimistoapulainen A. Lindell 18. palkkaluokan mukaan sekä muiden palkkamenojen tililtä samoin edelleen lähetti A. Kärkkäinen 6. palkkaluokan mukaan 1. 1. — 31. 12. 1954 väliseksi ajaksi.

Kanslisti M. Ivalolle myönnettiin ¹³⁾ virkavapautta 23. 7. — 11. 9. 1954 väliseksi ajaksi puolin palkkaeduin, toimistoapulainen V. Yletyinen määrättiin toimimaan Ivalon viransijaisena mainitun ajan 24. palkkaluokan palkalla. Edelleen otettiin toimiston palvelukseen rouva M. Vuorio 20. palkkaluokan palkalla 16. 6. — 11. 9. väliseksi ajaksi. Vuorio anoi kuitenkin eroa virastaan 30. 6. lähtien, mihin toimistopäällikkö suostui. Lautakunta hyväksyi ¹⁴⁾ toimenpiteen.

Palkkalautakunnan henkilökunnan kesälomat vahvistettiin ¹⁵⁾.

Eräitä ylityölaskuja hyväksyttiin ¹⁶⁾.

Palkkalautakunnan käytettävänä olevalle tilille Hautausavustukset anottiin ¹⁷⁾ 1 milj. mk:n lisämääräraha.

¹⁾ Plk. 19. 1. 109 §. — ²⁾ S:n 19. 1. 111 §. — ³⁾ S:n 19. 1. 110 §. — ⁴⁾ S:n 19. 1. 113 §, 13. 4. 822 §. — ⁵⁾ S:n 25. 5. 1 126 §, 1. 6. 1 172 §. — ⁶⁾ S:n 19. 1. 114 §. — ⁷⁾ S:n 12. 1. 107 §. — ⁸⁾ S:n 14. 12. 2 530 §. — ⁹⁾ S:n 8. 6. 1 236 §. — ¹⁰⁾ S:n 12. 1. 71 §. — ¹¹⁾ S:n 9. 2. 314 §, 16. 2. 381 §. — ¹²⁾ S:n 12. 1. 72 §. — ¹³⁾ S:n 18. 5. 1 077 §. — ¹⁴⁾ S:n 13. 7. 1 407 §. — ¹⁵⁾ S:n 25. 5. 1 130 §, 7. 9. 1 763 §. — ¹⁶⁾ S:n 12. 1. 44 §, 9. 2. 315 §, 24. 8. 1 639 §. — ¹⁷⁾ S:n 9. 11. 2 219 §.

Palkkalautakunta päätti ¹⁾ esittää kaupunginhallitukselle, että rahatoimiston 23. palkkaluokan toimistoapulaisen ja 18. palkkaluokan toimistoapulaisen virkasuhteet lakkautetaisiin 1. 1. 1955 alkaen ja että vastaavat virkasuhteet perustettaisiin palkkalautakunnan toimistoon samasta päivämäärästä lukien.

Talousarvioehdotus v:ksi 1955 päätettiin ²⁾ esittää kaupunginhallitukselle.

V:ksi 1955 päätettiin ³⁾ tilata seuraavat sanomalehdet: Helsingin Sanomat, Hufvudstadsbladet, Suomen Sosialidemokraatti, Työkansan Sanomat ja Uusi Suomi.

Merkittiin tiedoksi ⁴⁾ kiinteistötoimiston talo-osaston ilmoitus, että palkkalautakunnalle Postisäästöpankin uudistalosta Unionink. 20 V kerroksesta varatut tilat olivat valmistuneet ja että muutto saattoi tapahtua välittömästi.

Uusi virkaluettelo päätettiin ⁵⁾ hyväksyä julkaistavaksi.

Helsingin Kaupungin Virkamiesyhdistyksen nimenmuutto, jonka jälkeen yhdistyksen nimeksi tuli Helsingin Kunnallisvirkamiesyhdistys — Helsingfors Kommunaltjänstemannaförening, merkittiin tiedoksi ⁶⁾.

Kiertokirjeet ym. Merkittiin tiedoksi mm. rahatoimiston kiertokirje v:n 1953 laskujen hyväksymisestä ⁷⁾, kaupunginhallituksen kiertokirje talousarvion noudattamisesta ⁸⁾ sekä kaupunginhallituksen päätös liikennelaitoksen vuosikorttien jakoperusteiden yhdenmuikaistamisesta ⁹⁾.

Edelleen merkittiin tiedoksi kaupunginlakimiehen lausunto lautakunnan jäsenen esteellisyydestä eräissä tapauksissa ¹⁰⁾ sekä Suomen Kaupunkiliiton toimiston kiertokirje virkasäännön vuosilomamääräysten muuttamisesta ¹¹⁾ sekä ko. toimiston antama lausunto niistä valituksista, joita oli tehty kaupunginvaltuuston 28. 10. 1953 tekemän, viranhaltijain oikeutta kokouspalkkioihin koskevan päätöksen johdosta ¹²⁾. Vielä merkittiin tiedoksi ¹³⁾ kaupunginjohtajan päätös 18. 8. kaupunginhallituksen käyttämän valitusosoituksen käytäntöönottamisesta kaikissa lauta- ja johtokunnissa.

Valtioneuvoston asettama virkamiesten työaikakomitea oli pyytänyt saada selvityksiä työaikalain ulkopuolella olevien kaupungin viranhaltijain työajasta, yli-, sunnuntai- ja hätätyöstä maksettavista korvauksista lähettään tarkoitusta varten monistetut kaavakkeet. Palkkalautakunnan toimisto oli vastannut näissä esitettyihin kysymyksiin ja palauttanut kaavakkeet mainitulle komitealle. Toimenpide merkittiin tiedoksi ¹⁴⁾.

Palkkaluokituksen uudelleen järjestely. Kaupunginhallituksen lähetettyä ns. palkkaluokituskomitean mietinnön lautakunnalle neuvotteluja ja lausuntoja varten päätettiin ¹⁵⁾ heti määrätä kaupungin neuvottelijat, koska ilmeisesti kaikki neuvottelukelpoiset järjestöt tulisivat vaatimaan neuvotteluja ja jotta palkkaluokittelukysymys mikäli mahdollista joutuisi valtuustokäsittelyyn ennen v:n 1955 talousarvion vahvistamista. Kaupungin neuvottelijoiksi valittiin toimistopäällikkö Ståhlberg sekä lautakunnan jäsen Procopé.

Palkkaluokituskomitean mietinnön johdosta käytäviin neuvotteluihin osallistuvien viranhaltijain virkavapautta ja neuvotteluihin käytetyn ajan palkkaetuja koskevassa asiassa päätettiin ¹⁶⁾ kiertokirjeellä kaikille virastoille ja laitoksille ilmoittaa, että kunnan viranhaltijain neuvottelu-oikeudesta annettu laki edellyttää viranhaltijain osallistumista ko. neuvotteluihin heidän palkkaetujensa siitä vähenemättä, minkä vuoksi ao. neuvotteluihin osallistuville tai niihin kuultaviksi kutsutuille viranhaltijoille olisi myönnettävä palkallista virkavapautta kuitenkin siten, ettei heille neuvottelujen johdosta eikä myöskään heidän omien virkatehtäviensä suorittamisesta neuvottelujen takia virka-ajan jälkeen suoriteta ylityökorvausta.

Palkkalautakunnan valitsevat neuvottelijat olivat ilmoittaneet, että palkkaluokituskomitean mietinnön johdosta käydyt neuvottelut oli lopetettu ja asia oli siirretty lautakuntien käsiteltäväksi ja oli sen käsittely muodostunut kiireelliseksi. Palkkalautakunta päätti ¹⁷⁾ hyväksyä neuvottelijoiden toimenpiteet.

Palkkalautakunta päätti ¹⁸⁾ palkkaluokituskomitean mietinnön käsittelyn yhteydessä pidetyssä yleiskeskustelussa hylätä äänestyksen jälkeen kahden jäsenen tekemän ehdotuksen, että komitean esityksen mukaisen palkkajärjestelyn sijasta suoritettaisiin sellainen viranhaltijain palkkojen korjaus, että tähän asti palkkaluokissa 49.—38. olleet virat siir-

¹⁾ Plk. 24. 8. 1 602 §. — ²⁾ S:n 7. 9. 1 732 §. — ³⁾ S:n 5. 10. 1 962 §. — ⁴⁾ S:n 27. 7. 1 499 §. — ⁵⁾ S:n 12. 1. 69 §. — ⁶⁾ S:n 2. 2. 246 §. — ⁷⁾ S:n 12. 1. 70 §. — ⁸⁾ S:n 2. 2. 242 §. — ⁹⁾ S:n 14. 9. 1 820 §. — ¹⁰⁾ S:n 9. 3. 538 §. — ¹¹⁾ S:n 27. 4. 870 §. — ¹²⁾ S:n 23. 3. 649 §. — ¹³⁾ S:n 31. 8. 1 678 §. — ¹⁴⁾ S:n 7. 9. 1 761 §. — ¹⁵⁾ S:n 12. 10. 2 013 §. — ¹⁶⁾ S:n 26. 10. 2 144 §. — ¹⁷⁾ S:n 16. 11. 2 301 §. — ¹⁸⁾ S:n 30. 11. 2 407 §.

rettäisiin yhdellä palkkaluokalla ylöspäin, palkkaluokissa 37.—25. kahdella palkkaluokalla ja palkkaluokissa 24.—1. kolmella palkkaluokalla ylöspäin.

Palkkaluokituskomitean mietinnön käsittelyä jatkettiin edelleen, jolloin yksityiskohdaisesti käytiin lävitse mietintöön sisältyvät ehdotukset laitos laitokselta. Eräät lautakunnan jäsenet tekivät muutosehdotuksia komitean mietintöön, jolloin äänestyskellä oli ratkaistava näiden hyväksyminen. Kaikkiaan suoritettiin kokouksessa yli 50 äänestystä eri virastojen ja laitosten viranhaltijain palkkaluokkiin sijoittamisesta. Komitean ponsiehdotusten lisäksi päätettiin ¹⁾ ehdottaa: »että ao. lauta- ja johtokuntia kehoitetaan järjestämään työsopimussuhteessa olevien kuukausipalkalla työskentelevien työntekijäin palkat vastaavien viranhaltijain palkkojen tasolle.»

Palkkiovirkoja ja palkkioita sekä eritä muita virkajärjestelyjä koskevassa kysymyksessä päätettiin ²⁾ kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa esittää,

että virkasäännön 36 §:ää täydennettäisiin lisäämällä siihen uusi 5 momentti näin kuuluvana: »Palkkioviran sekä muun palkkioluontoisen virkasuhteen haltijan oikeus vuosilomaan tai vuosilomakorvaukseen määräytyy vuosilomalain mukaisesti»,

että kaupunginhallitus päättäisi, että mikäli palkkiovirkaan kuuluvien tehtävien suorittamista varten tarvitaan tilapäinen sijainen, sijaispalkkio on määrättävä todella suoritettavien tehtävien perusteella ja sellaisenaan vähennettävä varsinaisesta palkkiosta,

että kysymys työväenopistojen taloudenhoitajan virkojen muuttamisesta palkkioviroiksi ratkaistaisiin palkkalautakunnan erikseen tekemän esityksen mukaisesti sekä

että muut esillä olevat virkajärjestelyt saatettaisiin ao. ammattiviranomaisten harkittaviksi ehdotusten toteuttamista varten sopivaksi katsottavana ajankohtana.

Kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijän tehtävät. Kiinteistötoimiston talo-osaston päällikölle päätettiin ³⁾ ilmoittaa vastaukseksi tiedusteluun, joka koski hänen oikeuttaan lisätä kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijän virkatehtäviä, että tämän laatuinen toimivaltakysymys ei oikeastaan kuulu palkkalautakunnan ratkaistaviin. Kuitenkin huomautettiin, että kiinteistötoimiston johtosäännön mukaan kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijän tehtävät ovat tarkalleen määrätty siten, että mitä saman johtosäännön 33 §:ssä on talo-osaston päälliköstä määrätty, sovelletaan vastaavasti myöskin kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijään. Lisäksi on erikseen lueteltu hänelle kuuluvat tehtävät. Saman pykälän mukaan talo-osaston päällikön tehtävänä on hoitaa ja pitää kunnossa kiinteistölautakunnan hallinnossa olevat kiinteistöt, mikäli sitä ei ole annettu muun viranhaltijan tehtäväksi. Talo-osaston päällikkö ei itse voine antaa tehtäviään muun viranhaltijan tehtäväksi pysyväisesti, vaan on tämän tapahduttava ylemmän viranomaisen taholta. Koska johtosäännön mukaan kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijä hoitaa vain ko. asunnot, ei hänen tehtäviään ilmeisesti voida lisätä ilman johtosäännön muutosta.

Palkkausta koskevat päätökset. Aurooran sairaalan poliotilanteen johdosta palkattavaa lisätyövoimaa koskevasta sairaalalautakunnan esityksestä kaupunginhallitukselle päätettiin ⁴⁾ antaa lausunto, missä puollettiin esitettyjen palkkausten hyväksymistä samoin kuin hengityshalvauksryhmässä toimivien lääkäreiden oikeuttamista lukemaan työvuo-ronsa kokonaisuudessaan työnteoksi virkasäännön mukaisia ylityö- ja sunnuntaityökorvauksia määriteltäessä.

Myöhemmin Aurooran sairaalan johto teki uuden esityksen, missä puollettiin päivystyskorvausta vastaavan erillisen palkkion maksamista ko. neljälle lääkärille, jotta heidän kokonaisansionsa pysyisi entisen suuruisena, vaikka heidät hengityshalvauksryhmässä suorittamansa vuorotyön rasittavuuden vuoksi olikin vapautettu tavanomaisesta päivystysvelvollisuudesta. Palkkalautakunta päätti ⁵⁾ kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa puoltaa esitettyä palkkausjärjestelyä.

Suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan tiedusteltua palkkaetujen myöntämistä kansanedustajaksi valitulle opettajalle palkkalautakunta päätti ⁶⁾ ilmoittaa, että kansakoulunopettajat ovat mainitunlaisissa tapauksissa kansakoulujen kustannuslain perusteella huomattavasti paremmassa asemassa kuin muut kaupungin viranhaltijat. Mainitun lain määräys on tarkoitettu etupäässä maalaiskuntien opettajia varten, joilla on huomattavaa lisämenoa siitä, että he joutuvat edustajan toimensa takia olemaan poissa

¹⁾ Plk. 1. 12. 2 408 §. — ²⁾ S:n 31. 8. 1 682 §. — ³⁾ S:n 22. 6. 1 319 §. — ⁴⁾ S:n 21. 9. 1 877 §. — ⁵⁾ S:n 5. 10. 1 951 §. — ⁶⁾ S:n 30. 3. 698 §.

asuinpaikkakunnaltaan, missä heillä on luontoisedut hallinnassaan. Sama näkökohta ei esiinny kaupungin kansakoulunopettajien kohdalla, joten myöskään ko. opettajalle ei ollut syytä myöntää mitään muita palkkaetuja kuin mitä kansakoulujen kustannuslaki nimenomaan edellytti, eli ikälisät ja 2/3 peruspalkasta.

Ryttylän koulukodin metallityönopettaja L. Aranko tuli suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan alaiseksi 1. 1. 1952 opetustoimensa perusteella hänen varsinaisen virkansa ollessa lastensuojelulautakunnan alainen. Kansakoulunopettajan palkkaedut hänelle myönnettiin 1. 9. 1952 lähtien, koska hänelle oli vahvistettu opetussuunnitelma vasta lukuvuodeksi 1952/53. Aranko anoi kuitenkin kansakoulunopettajan palkkaetuja 1. 1. 1952 lukien, mutta hylkäsi palkkalautakunta hänen anomuksensa 1. 12. 1953. Asianomainen valitti tästä päätöksestä kaupunginhallitukselle ja oli asia uudelleen palkkalautakunnan käsiteltävänä 23. 2. 1954, jolloin anomus uudelleen hylättiin. Tämän jälkeen kaupunginlakimies lähetti ko. valituksen lautakunnalle edelleen käsiteltäväksi sen johdosta, että myöhemmin oli todettu, että mainitulle opettajalle olikin vahvistettu opetussuunnitelma jo lukuvuodeksi 1951/52. Hankittujen lisäselvitysten perusteella oli kuitenkin käynyt selville, ettei Arangolle ollut annettu määräystenmukaista virkamääräystä sen paremmin lukuvuodeksi 1951/52 kuin 1952/53. Viimemainitulta ajalta hän oli kuitenkin saanut kansakoulunopettajan palkkaedut. Näin ollen häntä ei voitu katsoa oikeutetuksi saaman mainittuja palkkaetuja 1. 1. 1952 lähtien muuten kuin kohtuuskäytöksen perusteella. Kaupunginhallitukselle päätettiin ¹⁾ antaa edelläolevan mukainen lausunto.

Koskelan raitiovaunu- ja bussihallien asunto- ja konttorirakennuksen talonmies-lämmittäjä oli anonut *korvausta ylityönä suoritetusta lumityöstä*. Palkkalautakunta oli kuitenkin pyytänyt ennen asian ratkaisemista työneuvoston lausuntoa, joka saatiinkin 16. 9. Työneuvosto katsoi nojautuen työaikalain soveltamisesta julkisten yhteisöjen viran tai toimen haltijoihin annetun asetuksen 2 ja 7 §:n säännöksiin, että ko. talonmies-lämmittäjään hänen pääasiallisen työnsä laadun perusteella oli sovellettava työaikalain säännöksiä. Palkkalautakunta päätti merkitä päätöksen tiedoksi ja kehottaa liikennelaitosta suorittamaan ne ylityöpalkkiot, joihin talonmies-lämmittäjä työaikalain mukaan oli oikeutettu. Lisäksi palkkalautakunnan toimistoa kehoitettiin ryhtymään toimenpiteisiin liikennelaitoksen työaikojen selvittämiseksi ja selvityksen hankkimiseksi siitä, mihin ko. työajat perustuvat. ²⁾

Ammattiopetuslaitosten johtokunnan tiedusteltua mahdollisuuksia opettajana toimivan rakennusmestarin oikeuttamiseen *sivutyönään* hoitamaan työnjohtotehtäviä uuden ammattikoulun työmaalla, palkkalautakunta päätti ³⁾ hyväksyä esityksen ja vahvistaa ko. henkilön palkkion siten, että 6½ tunnin ylittävän päivittäisen työajan jälkeen hänelle olisi maksettava 1½ tunnilta hänen yksinkertainen palkkansa virkasäännön mukaan eli opettajanvirkansa palkka 48 190 mk jaettuna 160:llä ja sen jälkeen eli kahdeksan tunnin jälkeen tämä 300 mk:n tuntipalkka 50 %:n korotuksin eli 1½ kertaisena kahdelta tunnilta ja tarvittaessa 10:n tunnin jälkeen 100 %:n korotuksin eli kaksinkertaisena.

Kaupunginkirjaston esityksen johdosta, joka koski *kultaajan palkkaamista kaupunginkirjaston kirjojen korjaamoon*, palkkalautakunta päätti ⁴⁾ kaupunginkirjastolle ilmoittaa, että kun vanhempien kirjansitojen voimassa olevien määräysten mukainen palkka on n. 142—143 mk tunnilta ja kun ko. ammattityöntekijöiden puutteen johdosta käytännössä heidän tuntipalkkseen on muodostunut 170—175 mk, ei palkkalautakunta voi hyväksyä palkattavaksi esitetylle kultaajalle maksettavaksi 170 mk korkeampaa tuntipalkkaa.

Suomenkielisten kansakoulujen taloudenhoitaja oli pyytänyt ohjeita *korvausten maksamisesta* kansakoulujen talonmiesten ja vahtimestareiden liputuksesta yms. aiheutuvasta pyhä- ja juhlapäivinä suoritetusta työstä, jotta ne saataisiin yhdenmukaisiksi ja kohtuullisiksi. Kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa päätettiin ⁵⁾ esittää, että liputus kuuluu yleensä talonmiesten tehtäviin ja koska näiden työ ei ole työaikalain alaisista, ei heille myöskään tule siitä eri korvausta. Niissä kouluissa, joissa on eri talonmies, olisi liputus annettava heidän tehtäväkseen. Vahtimestarin tai vahtimestari-talonmiehen ylityökorvaukset ko. töistä voitaisiin vahvistaa kiinteiksi siten, että liputuksesta pyhä-, sunnuntai- sekä juhlapäivinä maksettaisiin koulurakennusta kohti yhden tunnin palkka

¹⁾ Plk. 27. 7. 1 495 §. — ²⁾ S:n 12. 10. 2 018 §. — ³⁾ S:n 12. 10. 2 021 §, 26. 10. 2 117 §. — ⁴⁾ S:n 9. 11. 2 224 §. — ⁵⁾ S:n 13. 7. 1 402 §.

säännönmukaisine korotuksineen, mikäli kysymyksessä oli ylityö. Milloin vahtimestareiden oli lisäksi huolehdittava juhla-valaistuksesta, olisi korvaus suoritettava heidän esittämänsä laskun perusteella, mutta enintään kolmesta tunnista asianmukaisine korotuksineen.

Kaasulaitos oli esittänyt käyttöosastolla kotipäivystäjänä toimineen viranhaltijan vaihtamista. Lautakunta päätti ¹⁾ suostua esitykseen ja vahvisti uunimestari A. Raidan päivystyskorvauserusteeksi 1/8.

Sähkölaitoksen katuvalaistuksen hoitajien siirtämistä kuukausipalkalle koskevaan tiedusteluun päätettiin ²⁾ vastata, että esitykseen suostutaan siinä muodossa, että katuvalaistuksen hoitajille maksetaan tuntipalkkaa, jossa saadaan ottaa mukaan palkkahinnoittelun erikoismääräysten 7) kohdassa mainittu 30 %:n lisä sekä vanhemmalle porrasautosta vastaavalle asentajalle vielä saman hinnoittelun 12) kohdassa mainittu 5 mk:n erikoiskorvaus tunnilta.

Satamarakennusosasto oli tiedustellut ns. henkilökohtaisen palkanlisän soveltamista eräissä tapauksissa. Palkkalautakunta päätti ³⁾ ennen vastauksen antamista tiedustella ao. laitoksilta vallitsevaa käytäntöä henkilökohtaisten lisien maksamisessa.

Kaupunginhallitukselle päätettiin ⁴⁾ esittää, että korvaukseksi oman moottoripyörän käytöstä työmatkoihin vahvistettaisiin 4 mk kilometriltä.

Palkkiot. Työväenopiston taloudenhoitajan virkojen muuttamisesta palkkioviroiksi päätettiin ⁵⁾ kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa esittää taloudenhoitajan virkojen lakkauttamista niiden tähänastisessa muodossa sekä uusien palkkiovirkojen perustamista niiden tilalle, jolloin suomenkielisen työväenopiston taloudenhoitajan kuukausipalkkio olisi määriteltävä 22 000 mk:ksi ja ruotsinkielisen työväenopiston vastaavan viran kuukausipalkkio 15 000 mk:ksi.

Kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa päätettiin esittää ⁶⁾, että Tervalammen työlaitoksen lääkärinkäyntien ja palkkion uudelleenjärjestelyn yhteydessä ko. palkkio määrättäisiin 15 000 mk:ksi kuukaudessa neljältä tarkastuskäynniltä.

Kaupunginhallitus oli alistanut tutkittavakseen palolautakunnan päätöksen, joka koski sihteerin tehtävistä maksettavaa palkkiota. Lausunnossaan palkkalautakunta päätti ⁷⁾ kaupunginhallitukselle esittää, että ko. palkkion suuruus määrättäisiin 9 000 mk:ksi.

Lisäksi annettiin kaupunginhallitukselle lausuntoja eräistä palkkiokysymyksistä, mm. kaupunginhallituksen asiamiesosaston eräiden viranhaltijain anomuksesta erillisen palkkion saamisesta kokouspalkkion muodossa virka-ajan ulkopuolella tapahtuvasta kaupungin edustamisesta esim. yhtiökokouksissa yms. ⁸⁾; kokouspalkkioiden maksamisesta kiinteistölautakunnan asettamien katselmuslautakuntien jäsenille ja asiantuntijoina toimiville virkamiehille ⁹⁾.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan tiedusteluun, joka koski urheilukilpailujen järjestysmiesten palkkioita, päätettiin ¹⁰⁾ vastata, että koska työaikalain alaisissa töissä on vahvistettu periaate, että sunnuntaityöstä maksetaan korkeampi palkka kuin arkana suoritetusta työstä, olisi kohtuullista, että myöskin nyt kysymyksessä olevissa tapauksissa tätä periaatetta noudatettaisiin, vaikkakaan järjestysmiestehtävään tuskin voidaan vaatia työaikalakia sovellettavaksi. Näin ollen puollettiin järjestysmiesten ja lipunmyyjien palkkioksi sunnuntaisin 700 mk arkisin maksettavan 500 mk:n sijasta, kun sensijaan muina aikoina suoritettavista kilpailuista maksun tulisi pysyä entisellään. Kolmen tunnin ylittävä aika olisi korvattava 150 mk:n tuntipalkan mukaan siten, että alle tunnin kestänyt ylitys korvattaisiin 100 mk:lla ja yli tunnin kestänyt ylitys 200 mk:lla sekä arkisin että sunnuntai- ja pyhäpäivisin.

Terveystaloustalokunnan esityksen johdosta, joka koski neuvotteluihin ryhtymistä Suomen Lääkäriliiton kanssa neuvolalääkäreiden palkkioiden korottamiseksi, palkkalautakunta päätti ¹¹⁾ että neuvotteluihin ryhdytään sekä valitsi neuvottelijaksi kaupungin puolesta puheenjohtaja Sipin.

Komiteain ja toimikuntain kokouksista annettavien selostusten yksinkertaistaminen sekä näiden sihteerien palkkioiden velotusperusteiden määrittäminen. Kaupunginhallituksen lähetteisessä, millä palkkalautakunnalta pyydettiin lausuntoa mainitusta asiasta, esitettiin,

¹⁾ Pk. 2. 2. 247 §. 9. 2. 311 §. — ²⁾ S:n 26. 1. 201 §. — ³⁾ S:n 18. 5. 1 049 §. — ⁴⁾ S:n 7. 9. 1 731 §. — ⁵⁾ S:n 31. 8. 1 683 §. — ⁶⁾ S:n 27. 4. 880 §. — ⁷⁾ S:n 4. 5. 934 §. — ⁸⁾ S:n 13. 7. 1 401 §. — ⁹⁾ S:n 23. 11. 2 324 §. — ¹⁰⁾ S:n 11. 5. 1 004 §. — ¹¹⁾ S:n 7. 9. 1 737 §.

että kaupunginhallituksen olisi päätettävä muuttaen päätöstään 27. 3. 1947 kehottaa kaupungin komiteoita, toimikuntia ja muita tilapäisiä elimiä pitämään lähetetyn mallin mukaista päiväkirjaa, josta puheenjohtajan ja sihteerin allekirjoittama jäljennös olisi neljännesvuosittain toimitettava kaupunginhallitukselle kokouspalkkioiden hyväksymistä varten. Lausunnossaan palkkalautakunta päätti ¹⁾ esittää mm., että laadittu uusi palkkiolaskelmalomake oli omiaan yksinkertaistamaan selostusten tekoa komiteain ja toimikuntien työstä, joten sen käytäntöönottamista katsottiin aiheelliseksi puoltaa. Kaupunginhallitus oli mainitussa päätösluonnoksessa ehdottanut, että ko. elinten sihteereillä olisi oikeus saada luottamusmiesten palkkiosäännön mukainen kokouspalkkio, kun sen sijaan muusta työstä tuleva palkkio hyväksyttäisiin ao. komitean tai vastaavan erillisestä esityksestä komitean työn päätyttyä taikka poikkeuksellisen pitkän aikaa kestävästä työstä maksettaisiin palkkion ennakkoa enintään kerran vuodessa, jolloin myönnettyt ennakot olisi mainittava sihteerin palkkiota koskevassa lopullisessa esityksessä; pysyväisten komiteain sihteereille voitaisiin kuitenkin palkkio eri esityksestä hyväksyä maksettavaksi puolivuositain. Tähän asti lienee yleisesti katsottu, että sihteerin kokonaispalkkio sisälsi myös korvauksen kokouksessa suoritetuista tehtävistä ja käsitti siten sellaisen eri palkkion näistä tehtävistä, että varsinaista kokouspalkkiota ei virkasäännön 30 §:n mukaan maksettu. Käytäntönä oli ollut, että pitkäaikaisten komiteain sihteerit olivat saaneet harkinnan mukaan ennakkoa neljännes- tai puolivuositain puheenjohtajan ja jäsenten kokouspalkkioiden maksamisen yhteydessä. Jos hyväksyttäisiin nyt tehty esitys ennakkomaksujen rajoittamisesta siten, että niitä voitaisiin suorittaa vain kerran vuodessa, pitäisi kuitenkin välttämättä ryhtyä korvaamaan sihteereille ainakin kokouspalkkiot neljännesvuositain. Olisi nim. kohtuutonta, jos sihteerit jäisi kokonaan odottamaan palkkiotaan epä määräiseksi ajaksi, jonka pituuteen hänellä itsellään ei yleensä ollut mitään mahdollisuutta vaikuttaa. Tähänastisesta käytännöstä ei kuitenkaan liene aiheutunut sellaisia epäkohtia, että siitä olisi syytä luopua, vaan ennemminkin olisi se saatettava yleisesti voimaan sellaisten komiteain ja toimikuntien työssä, joiden kohdalla kokouksessa suoritettavat tehtävät muodostavat vain pienen osan sihteerin kokonaistehtävistä; näin ollen kaupunginhallituksen tekemää esitystä ei päätetty puoltaa.

Matka-apurahan takaisinperiminen. Kaupunginhallitukselle päätettiin ²⁾ antaa lausunto, missä esitettiin, että kansakoulunopettaja V. Kiurulle myönnetty 50 000 mk:n suuruisen matka-apuraha olisi perittävä häneltä takaisin, koska Kiuru oli saanut palkatonta virkavapautta valtion viran hoitoa varten.

Työehtosopimusten solmiminen. Palkkalautakunta päätti ³⁾ siinä tapauksessa, että työehtosopimus Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosaston taholta irtisanotaan, puolestaan myöskin sanoa irti työehtosopimukset ja jättää järjestöille kaupungin taholta esitettävät muutosehdotukset.

Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön lähetettyä osaltaan ehdotuksen uudeksi työehtosopimukseksi lautakunta valitsi ⁴⁾ neuvottelijoiksi puheenjohtaja Sipin sekä toimistopäällikkö Ståhlbergin ja tarvittavat kaupungin virkamiehet puheenjohtajan ja toimistopäällikön valinnan mukaan, jotka kaikki ovat kaupungin puolesta valtuutettuja neuvottelijoita sekä hyväksyä järjestöjen puolesta neuvottelijoiksi vain järjestöjen asianmukaisesti valtuuttamat neuvottelijat.

Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö ja Kunnallisvirkamiesyhdistys ilmoittivat sittemmin valinneensa neuvottelijat lautakunnan 22. 3. päättämiin neuvotteluihin. Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestölle päätettiin ⁵⁾ ilmoittaa, ettei lautakunnan puolesta voida ryhtyä ko. neuvotteluihin niillä ehdoilla, jotka Keskusjärjestö ilmoituksessaan neuvottelijoista on asettanut.

Keskusjärjestön esitettyä keskustelujen aloittamista neuvotteluja varten työehtosopimuksen aikaansaamiseksi lautakunta päätti ⁶⁾, että Keskusjärjestön esittämiin valmistaviin keskusteluihin ryhdytään sekä valitsi kolmanneksi edustajaksi ko. keskusteluihin varapuheenjohtaja Virkkusen.

Yleisluottamusmiesten päiväkirjan vahvistaminen. Lautakunta oli käsitellyt 8. 12. 1953 revisiotoimiston esitystä päiväkirjan vahvistamisesta yleisluottamusmiehiä varten. Jatko-

¹⁾ Plk. 12. 10. 2 034 §, 19. 10. 2 082 §. — ²⁾ S:n 8. 6. 1 217 §. — ³⁾ S:n 26. 1. 196 ja 197 §. — ⁴⁾ S:n 9. 3. 536 §, 16. 3. 556 §. — ⁵⁾ S:n 27. 4. 898 §. — ⁶⁾ S:n 8. 6. 1 218 §.

käsittelyssä päätettiin ¹⁾ valita toimistopäällikkö Ståhlberg neuvottelijaksi käymään keskusteluja Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön kanssa luottamusmieskysymyksestä sen koko laajuudessa. Neuvottelujen jälkeen lautakunta päätti ²⁾ puoltaa kaupunginhallitukselle asiassa käytyjen neuvottelujen tulosten hyväksymistä sekä samalla esittää, että järjestelytoimistolle annettaisiin tehtäväksi luonnoksen mukaisen päiväkirjan lopullinen suunnittelu.

Työehtosopimusten muutokset. Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön ilmoitettu eräistä rakennus-, sähkö- ja maalausalan työehtosopimusten muutoksista, joita oli sovellettava myös kaupungin töissä, palkkalautakunta päätti ³⁾ huomauttaa ao. laitoksille, että rakennusosalalla oli 15. 7., sähköalalla 1. 8. ja maalausosalalla 26. 7. tullut voimaan uudet työehtosopimukset, jotka kaupungin työehtosopimuksissa mainituilta osilta oli otettava huomioon myös kaupungin töissä. Näin ollen oli myös korvauksena omien työkalujen käytöstä 15. 7. jälkeen ensiksi alkavasta palkanmaksukaudesta maksettava kirvesmiehelle 50 mk päivältä, sementtityöntekijälle 40 mk, laattamiehelle 45 mk, muurarille 45 mk, rapparille 50 mk ja kaakeliuunintekijälle 60 mk päivältä.

Työntekijöille maksettavien tuntipalkkojen pyöristämisestä oli palkkalautakunta viimeksi 3. 4. 1951 päättänyt, että palkkatariffin mukaiset kokonaistuntipalkat saatiin pyöristää lähimpiin 50 penneihin. Nyt päätettiin ⁴⁾ kaikille laitoksille ilmoittaa, että ko. palkat saatiin pyöristää lähinnä ylempään täyteen markkaan.

Kaupunginhallitus oli alistanut tutkittavakseen lautakunnan em. päätöksen, minkä johdosta annettavassa selityksessä päätettiin ⁵⁾ esittää, että ko. päätös tehtiin äänestyksen jälkeen, jolloin enemmistö katsoi pyöristämisen lähimpään täyteen markkaan jouduttaessa pyöristämään alaspäin eräissä tapauksissa voivan johtaa kohtuuttomuuksiin, vähemmistön ollessa sitä mieltä, että yleisen tavan mukaan pyöristäminen olisi tehtävä lähimpään täyteen markkaan.

Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön esitettyä neuvottelujen aloittamista niiden *tuntityöntekijäin palkkojen tarkistamiseksi*, joilla ei ollut ns. henkilökohtaista palkanlisää, lautakunta päätti ⁶⁾ Keskusjärjestölle ilmoittaa, ettei esitys antanut aiheutta toimenpiteisiin.

Keskusjärjestö oli niin ikään tehnyt esityksen eräiden palkkausta koskevien epäkohtien korjaamisesta Suvilahden höyryvoima-asemalla ehdottaen mm. maksettavaksi 50 ja 100 %:n korotuksen ohjetuntipalkkoihin eräistä hankalissa olosuhteissa suoritetuista töistä. Lautakunta päätti ⁷⁾ kuitenkin ilmoittaa järjestölle ja sähkölaitokselle, ettei asia antanut aiheutta enempiin toimenpiteisiin.

Ammattiopetuslaitosten johtokunnan tiedustelun johdosta, joka koski toisen vuoden *harjoittelijoiden ottamista* valmistavaan poikien ammattikouluun, päätettiin ⁸⁾ kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa esittää, että mainittuun kouluun saataisiin ottaa enintään 10 toisen vuoden harjoittelijaa, joiden kohdalla entisen järjestelmän mukaisesti maksettaisiin 7 500 mk:n suuruinen kuukausipalkkio 6 500 mk:n sijasta, minkä lisäksi heille saataisiin maksaa puolet työpalkoista, silloin kun nämä ylittävät 7 500 mk kuukaudelta.

Työttömyystyöt. Lautakunnan jäsenet Sainio ja Riipinen olivat tehneet aloitteen, missä ehdotettiin, että palkkalautakunta esittäisi kaupunginhallitukselle, että kaupungin varotoissa noudatettaisiin samoja työ- ja palkkaehtoja, mitkä ovat vallitsevina kaupungin vakinaisilla työntekijöillä vastaavissa töissä. Lautakunta päätti ⁹⁾, että aloite ei antanut aiheutta toimenpiteisiin.

Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö oli tehnyt esityksen vapunpäivän palkan maksamisesta työttömyystöissä olleille työntekijöille. Ko. järjestölle sekä satamalaitokselle ja rakennustoimistolle päätettiin ¹⁰⁾ ilmoittaa, että valtioneuvoston 12. 2. 1954 antamien työttömyyssohjeiden mukaan kunnan järjestämissä työttömyystöissä oli noudatettava samoja palkkaehtoja kuin vastaavanlaisissa kunnan muissa töissä, mutta jätettävässä sanonta »ym. työehtoja» pois, oli tarkoituksena ilmeisesti ollut, ettei työttömyystöissä työskenteleville myönnetä niitä erinäisiä sosiaalisia etuja, joita kunnat antavat vakinaisille työntekijöilleen yli sen, mitä heille lain mukaan kuuluu. Näin ollen, koska oikeutta vapunpäivän palkkaan ei voitu pitää palkkaehtona, vaan sosiaalisena etuna, ei työttömyystöissä työskentelevillä ollut mahdollisuutta sen saamiseen.

¹⁾ Plk. 19. 1. 143 §. — ²⁾ S:n 18. 5. 1 053 §. — ³⁾ S:n 12. 10. 2 036 §. — ⁴⁾ S:n 13. 4. 794 §. — ⁵⁾ S:n 4. 5. 938 §. — ⁶⁾ S:n 23. 3. 650 §. — ⁷⁾ S:n 9. 2. 295 §. — ⁸⁾ 24. 8. 1 637 §. — ⁹⁾ S:n 16. 2. 382 §. — ¹⁰⁾ S:n 22. 6. 1 305 §.

Irtisanomisajan palkan maksaminen. Lautakunta päätti ¹⁾ ilmoittaa satamalaitokselle, että työsopimuslain 31 §:n mukaan työnantaja saa heti purkaa työsopimuksen mm. kun työntekijä tekee itsensä syypääksi kavaltamiseen, petokseen, näpistämiseen tai rikokseen, jota ei voida sakolla sovittaa. Saman lainkohdan mukaan täytyy työnantajan kuitenkin purkaa sopimus viikon kuluessa sen jälkeen kun aihe ilmaantui. Tämä määräaika oli ko. tapauksessa kuitenkin jo menetetty, joten satamalaitoksen rakennusmestariin nähden jäi jäljelle vain laillinen irtisanominen, jolloin kysymyksessä oli kuukauden irtisanomisaika. Mitään määräyksiä palkan pidättämisestä tämän kaltaisissa tapauksissa työsopimussuhteessa palkatulta ei ollut lainsäädännössä eikä kaupungin säännöissä. Palkkalautakunta oli tosin kiertokirjeessään 20. 9. 1949 maininnut, että työntekijän sairastuttua työsuhdetta ei voida irtisanoa päättyväksi ennen sen ajan umpeenkulumista, jona hän on oikeutettu nostamaan palkkaetuja. Mainitun kiertokirjeen tarkoituksena ei kuitenkaan voitu pitää sitä, että irtisanomista ei sairauden aikana muista syistä saisi toimittaa. Kun olisi kohtuutonta, jos asianomainen sairauden avulla välttyisi irtisanomiselta, johon ilmeisesti oli aihetta hänen väärinkäytöstensä takia, ko. rakennusmestari olisi kiireimmiten irtisanottava, mutta lääkärintodistuksen perusteella hänellä oli oikeus saada irtisanomisajan loppuun palkallista sairauslomaa.

Viransijaisten palkkaus. Terveystiedusteluautakunnalle ilmoitettiin ²⁾ vastaukseksi sen tiedusteluun, joka koski kouluhammasklinikan toimistoapulaisen viransijaisten palkkiota, että virkasäännön mukaan ulkopuolelta tulevalle viransijaiselle ei saa määrätä viran peruspalkkaa suurempaa sijaispalkkiota, ellei palkkalautakunta pakottavista syistä toisin päättä. Asiallista ei myöskään ole, että korkeampipalkkainen viranhaltija määrätä omalla palkallaan hoitamaan alemminpalkatun viranhaltijan tehtäviä, koska ulkopuolelta otettavalle ei tarvitsisi maksaa muuta kuin viran peruspalkkaa. Näin ollen ko. sijaisen määrittämisessä oli menetelty virheellisesti. Kun kohtuussyistä kuitenkin oli vaikeata vähentää ko. leikkaushoitajan palkkaa hänen ollessaan jatkuvasti kaupungin palveluksessa, varsinkin kun kysymys oli vain kuukauden ajasta, palkkalautakunta suostui poikkeuksellisesti siihen, että ko. leikkaushoitaja sai sijaisena ollessaan nostaa oman virkansa yhtä palkkaluokkaa korkeamman palkan. Kouluhammasklinikkaa olisi kuitenkin vastaisuudessa kehoitettava välttämään tämänkaltaisia sijaisuusmääräyksiä.

Liikennelaitos oli tiedustellut asiamiehen apulaisen poikkeuksellisen palkkion maksamista hänen toimiessaan vuosilomasijaisena. Vastaukseksi päätettiin ³⁾ ilmoittaa, että lautakunta suostui 44. palkkaluokan mukaisen palkkauksen maksamiseen ko. apulaiselle 15. 7. — 14. 8. väliseltä ajalta kuitenkin huomauttaen, ettei asiamiehen ja apulaisasiamiehen lomien tulisi olla siinä määrin yhtäaikaan kuin kertomusvuoden kesänä oli tapahtunut, jotta välttyttäisiin rasittamasta liikaa heidän sijaistaan.

Rakennusvirasto oli tiedustellut varastoesimiehen apulaiselle varastoesimiehen viransijaisuudesta tulevaa palkkaa, mihin vastaukseksi päätettiin ⁴⁾ ilmoittaa, että ko. henkilölle saadaan poikkeuksellisesti maksaa mainitusta viransijaisuudesta palkkio, joka on yhtä suuri kuin hänen tuntipalkan mukaan saamansa ansio sekä että virkasuhteen syntyminen aina vaatii nimitettävän suostumuksen, minkä vuoksi työsopimussuhteessa olevaa henkilöä ei voida määrätä vastoin hänen suostumustaan virkaan edes sijaiseksi. Lisäksi palkkalautakunta päätti, että mainitunlaisia viransijaisuuksia olisi mahdollisuuksien mukaan vältettävä ja, milloin ei määräysten puitteissa pysyviä palkkioita voida vahvistaa, viransijaista määräämättä jaettava viran tehtävät työsopimussuhteessa palvelevien suoritettaviksi heidän omilla palkkauksillaan.

Yleisten töiden lautakunnan esitettyä lisäpalkkion suorittamista varastoesimiehen apulaiselle varastoesimiehen viran hoitamisesta viransijaisena palkkalautakunta päätti ⁵⁾ ilmoittaa sille, että palkkalautakunnan edellä selostettua, vastaavanlaisesta asiasta tekemää päätöstä voitiin pitää jossakin määrin työehtosopimuksen vastaisena. Tämän vuoksi sen soveltaminen käytännössä saattoi olla vaikeata. Kun se näkökohta, jonka yleisten töiden lautakunta oli esittänyt virkavastuusta ja sen välttämättömyydestä, oli varsin tärkeä, täytyi pitää oikeampana menettelyä, jossa tietty henkilö määrätään viransijaiseksi avoimeksi joutuneeseen virkaan tai virkaan, jonka haltija tilapäisesti oli estynyt virkaa hoitamasta. Näin ollen ei viransijaisten palkkauksen suhteen sellaisissa tapauksissa, joissa

¹⁾ Plk. 26. 1. 210 §. — ²⁾ S:n 23. 3. 662 §. — ³⁾ S:n 27. 7. 1 520 §. — ⁴⁾ S:n 9. 3. 548 §. — ⁵⁾ S:n 30. 3. 697 §.

tuntipalkkaisen työntekijän oma palkka olisi suurempi kuin hänen hoitamansa viran peruspalkka, voida löytää muuta ratkaisua kuin että hänelle maksetaan poikkeuksellinen sijaispalkkio palkkalautakunnan kussakin eri tapauksessa tekemällä päätöksellä siten, että ko. palkkio vastaa hänen omaa tuntiansiotaan. Nyt kysymyksessä olevassa tapauksessa oli varastoesimiehen apulaiselle maksettava yleisten töiden lautakunnan esittämä palkkojen ero.

Terveystenhoitolääkärille päätettiin ¹⁾ ilmoittaa, että eläkettä nauttivan terveys-sisaren sijaispalkkio hänen toimiessaan viransijaisena saatiin maksaa lyhentämättömänä, siis valtion maksamaa eläkettä huomioonottamatta.

Työaikaa koskevia päätöksiä. Kunnalliskodin johtokunta oli tiedustellut liinavaate-varastonhoitajien työajan pituutta sen perusteella, että vanhainkodin ko. viranhaltija oli anonut työaikansa lyhentämistä 8 tunnista 6 ½ tuntiin, koska kaupungin sairaaloissa liinavaatevaraston hoitajilla oli viimeksimainittu työaika. Lautakunta päätti ²⁾ todeten, että kunnalliskodissa työaika oli järjestetty lain mukaan, kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa esittää, että koska kaupungin eri laitoksissa on useissa eri viroissa, jotka ovat työaikalain alaisia, ollut jo kauan hyvinkin paljon toisistaan poikkeavia työaikoja, olisi paikallaan antaa järjestelytoimiston tehtäväksi tutkia mahdollisuuksia saat-taa työaika kaupungin laitoksissa työaikalain alaisten viranhaltijain osalta lainmukaiseksi ja antaa lausuntonsa siitä kaupunginhallitukselle.

Helsingin Kunnantöyhteyksien Keskusjärjestö oli esittänyt, että palkkalautakunta kehottaisi rakennusviraston puhtaanapito-osastoa noudattamaan tiekarhujen ja traktorin kuljettajien säännöllistä työaikaa määrättäessä voimassaolevan työehtosopimuksen 4 §:n 2 kohdassa mainittua työaikaa muuttamattomana. Rakennusvirasto mainitsi antamassaan lausunnossa, että pääperusteluna on kuljettajilla laitoksen kanssa käydyissä neuvotteluissa ollut se, etteivät he olleet mukana neuvotteluissa kesällä 1952, jolloin he työskentelivät joko korjaamoissa tai kesälomasijaisina jätteiden kuljetustöissä, joissa työaika alkoi klo 7. Puhtaanapito-osasto oli kuitenkin sitä mieltä, että jos mies siirrettiin työstä toiseen, oli hänen seurattava uudessa työssä noudatettua työaikaa. Ja vaikka v:n 1952 neuvotteluihin osallistui lähinnä kadunlakaisijoita, oli osasto käsittänyt asian siten, että päätös koski, ei ainoastaan heitä, vaan kaikkia puhtaanapitoon osallistuvia työntekijöitä. Ehdotuksessa mainitun asian suhteen ei ollut ajateltavissa, että lakaisijat ryhtyisivät työhön klo 5 ja työkoneet klo 7, vaan näiden oli työskenneltävä yhdessä. Lautakunta totesi, että em. neuvotteluissa ratkaistiin kaikkien kadun puhdistukseen osallistuvien työaika, joten Keskusjärjestölle päätettiin ³⁾ ilmoittaa, ettei sen kirjelmä antanut aihetta toimenpiteisiin.

Virkojen perustamista, järjestelyjä ja palkkausta koskevat lausunnot. Lautakunta antoi kaupunginhallitukselle lukuisia lausuntoja, jotka koskivat uusien virkojen perustamista, entisten lakkauttamista, vakinaistamista ja virkanimikkeitten muuttamista, avoimiksi joutuneiden virkojen täyttämättä jättämistä jne. Uusien virkojen perustaminen aiheutui paitsi tavanomaisesta toiminnan laajentumisesta esim. kotisairaanhoidon kokeilun järjestämisestä Kivelän sairaalan sisätautiosaston yhteyteen ⁴⁾, sähkölaitoksen toiminnan turvaamista ja tehostamista tarkoittavista toimenpiteistä ⁵⁾, nuorisotoimiston kerhotoiminnan alkamisesta Merimiehenk. 12:ssa ⁶⁾ yms. Yleensä palkkalautakunta tyytyi vain esittämään käsityksensä ehdotetun palkkaluokan sopivaisuudesta puuttumatta muutoin ko. viran tarpeellisuuden arvioimiseen. Useita palkankorotusanomuksia, mm. vt Vilkemaan aloitteessa ehdotettu ⁷⁾ sairaanhoitajien palkankorotusasia, siirrettiin palkkaluokituskomitean käsiteltäviksi.

Virkojen täyttäminen. Palkkalautakunta teki useita päätöksiä, joilla virastoille ja laitoksille myönnettiin oikeus täyttää virkoja niitä haettavaksi julistamatta. Eräiden insinöörin ja arkkitehdin virkojen kohdalla myönnettiin edelleen oikeus iulistaa virat haettavaksi tai täyttää ne siten, että hakijoilla oli tilaisuus esittää omat palkkavaatimuksensa, koska muutoin oli osoittautunut vaikeaksi saada päteviä henkilöitä ko. virkoihin. Joissakin tapauksissa myönnyttiin myöskin siihen, että virkaa täytettäessä ao. virasto tai laitos sai myöntää vuosiloman virkasäännön määräyksistä poikkeavasti.

Oikeus virassa pysymiseen eroamisiän saavuttamisen jälkeen myönnettiin kertomusvuonna 16 viranhaltijalle.

¹⁾ Plk. 24. 8. 1 599 §. — ²⁾ S:n 16. 3. 593 §. — ³⁾ S:n 9. 3. 537 §, 16. 3. 619 §. — ⁴⁾ S:n 13. 4. 802 §. — ⁵⁾ S:n 2. 3. 504 §. — ⁶⁾ S:n 25. 5. 1 122 §. — ⁷⁾ S:n 28. 9. 1 927 §.

Oikeus sivutoimen hoitamiseen myönnettiin kertomusvuoden aikana 38 viranhaltijalle. Useimmissa tapauksissa sivutoimet käsittivät opetustoimen hoitamisen yliopistossa tai muussa korkeakoulussa yms.

Kaupungin ulkopuolella asumiseen myönnettiin oikeus 77 viranhaltijalle.

Konekirjoituslisiä myönnettiin kertomusvuoden aikana 14 viranhaltijalle. Kaupungin-hallituksen 14. 10. tekemän päätöksen perusteella palkkalautakunta päätti ¹⁾ ilmoittaa kaikille virastoille ja laitoksille, että palkkalautakunnan aikaisemmassa kiertokirjeessä 12. 12. 1950 olevan kohdan »Ohjeet Helsingin kaupungin konekirjoituskokeen suorittamisessa» seuraava lause: »Kone: Sähköllä käypiä kirjoituskoneita ei hyväksytä» olisi poistettava, mikä siis merkitsi, että tästä lähtien tämän kiertokirjeen tarkoittamissa kirjoituskokeissa hyväksyttiin myös kirjoitus sähköllä käyvillä kirjoituskoneilla.

Pikakirjoituslisan palkkalautakunta myönsi yhdeksälle viranhaltijalle.

Työsuhteeseen perustuvat oikeudet, sen jatkuvuus, työaika ym. Huoltolautakunnan hallintojaoston tiedusteltua kodinsiivoojan työsuhteeseen perustuvia oikeuksia lautakunta päätti ²⁾ ilmoittaa, ettei ko. siivooja valtuuston 28. 11. 1951 antaman päätöksen 2) kohdan perusteella ollut oikeutettu virkasäännön mukaisiin etuisuuksiin, sekä että hänen palkkauksensa määrittelyn suhteen oli sovellettava mainitun päätöksen 4) kohdan määräyksiä ja palkkalautakunnan kiertokirjettä 24. 11. 1943.

Satamarakennusosaston tiedusteltua aputyömiehen työsuhteen jatkuvuutta tämän jouduttua alkoholistihuoltolaan hoidettavaksi lautakunta päätti ³⁾ ilmoittaa, että ko. henkilön työsuhteen oli katsottava katkenneen 3. 5., jolloin poliisi toimitti hänet Perniön alkoholistihuoltolaan. Vaikka mainittu aputyö mies olisi voinut saada sairauslomaa verens-paineensa ja sydänlihaskasvaimen vuoksi, ei käytettävänä olleen selvityksen perusteella voitu päättää, että hän ainakaan työntekoa estävässä määrässä olisi ollut sairaana jo 3. 5.

Lastensuojelulautakunta oli tiedustellut eräiden lastenhuoltolaitosten ohjaajien työ-aikaa, mihin nähden kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa ehdotettiin, ⁴⁾ että esitys ei antaisi aihetta toimenpiteisiin, mikäli oli kysymys laitoksessa asuvista ohjaajista, mutta että sellaisten lastentarhanopettajan pätevyys omaavien ohjaajien työ-aika, jotka asuvat laitoksen ulkopuolella ja jotka siinä suorittavat täysin lastentarha-työhön verrattavaa työtä, saataisiin alentaa 35 viikkotunniksi, mistä osa voitaisiin teet-tää myös sunnuntaityönä.

Luontoisedut. Lautakunta vahvisti kertomusvuonna useita satoja luontoisetukorvauksia joko vapauttaen viranhaltijan kokonaan luontoisetukorvauksen suorittamisesta tai määräten sen suuruuden uudelleen. Luontoisetukorvaukset määrättiin edelleen vielä väli-aikaisesti siksi kunnes luontoisetuja koskeva uusi järjestely astuisi voimaan. Valmistu-neiden ja käyttöön luovutettujen virka-asuntojen vuokrat määrättiin; samoin oikeutettiin eräät sairaalan tai muun laitoksen viranhaltijat pitämään lapsensa tai muu omaisensa luonaan virka-asunnossa.

Kaupunginhallitukselle annettiin eräissä tapauksissa lausuntoja luontoisetuja koskevista asioista, mm. kaupunginkirjaston vahtimestarin lesken oikeuttamisesta asumaan virka-asunnossa miehensä kuoleman jälkeen luontoisetuvuokrasta ⁵⁾.

Palkkalautakunta päätti ⁶⁾ muuttaen 9. 12. 1952 tekemäänsä päätöstä, vahvistaa luontoisetukorvauksen asunnosta 52 mk/m², keskuslämmöstä 18 mk/m² ja puulämmöstä 15 mk/m² 1. 3. 1954 alkaen.

Luontoisetukomitean mietintöä oli käsitelty aikaisemmin kolmessa kokouksessa ⁷⁾, jolloin asia oli pantu pöydälle. Uudelleen käsiteltäessä mietintö päätettiin ⁸⁾, vielä kerran panna pöydälle siksi kunnes palkkaluokituskomitean mietintö valmistuisi. Sitten luontoisetukomitean mietintö päätettiin ⁹⁾ jakaa neuvottelukelpoisten viranhaltijajär-jestöjen tiedoksi viittaamalla lakiin kunnan viranhaltijain neuvottelu-oikeudesta.

Mainituista järjestöistä kuusi oli vaatinut suullisia neuvotteluja ja neuvottelulain mukaan neuvotteluihin olisi ollut ryhdyttävä viipymättä. Mutta ko. järjestöillä saattoi tus-kin olla mahdollisuuksia ja aikaa enää kertomusvuoden kuluessa ryhtyä neuvotteluihin, varsinkin kun sairaanhoitajien palkkakysymys oli avoinna. Myöskin olivat Suomen Kau-punkiliitto, Maalaiskuntien liitto ja viisi muuta järjestöä jättäneet valtioneuvostolle kir-

¹⁾ Plk. 5. 10. 1957 §. 26. 10. 2 143 §. — ²⁾ S:n 23. 2. 433 §. — ³⁾ S:n 14. 9. 1808 §. — ⁴⁾ S:n 24. 8. 1626 §. — ⁵⁾ S:n 12. 10. 2019 §. — ⁶⁾ S:n 2. 2. 258 §. — ⁷⁾ S:n 23. 2. 414 §, 9. 3. 539 §, 27. 4. 883 §. — ⁸⁾ S:n 4. 5. 929 §. — ⁹⁾ S:n 12. 10. 2014 §.

jelmän, jossa pyydettiin, että tämä ryhtyisi toimenpiteisiin palkkauksiin liittyvien luontoisetujen hinnoitteluperusteiden yhtenäistämiseksi ja täsmentämiseksi sekä asettaisi asiaa selvittämään komitean, jossa kunnat ja kuntaliitot olisivat edustettuina. Tämän kysymys oli edelleen ratkaisematta. Vastaisia neuvotteluja varten päätettiin ¹⁾ kuitenkin valita kaupungin neuvottelijoiksi puheenjohtaja Sipi ja toimistopäällikkö Ståhlberg.

Kaupungin palkkannauttijain lääkintähuollon järjestämistä tarkoittavasta komitean mietinnöstä lautakunta ei antanut lausuntonsa 1. 9. 1953. Aluelääkärien virkojen osalta oli Suomen Lääkäriliiton kanssa vielä käytävä neuvotteluja, joihin kaupungin edustajaksi valittiin ²⁾ puheenjohtaja Sipi ja hänen varamieheksensä toimistopäällikkö Ståhlberg. Käytyjen neuvottelujen perusteella oli sovittu eräistä aluelääkärien peruspalkkaa, käyntipalkkioita, vastaanottoaikaa ym. seikkoja koskevista kohdista, joita lautakunta päätti ³⁾ puoltaa kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossaan.

Kaupunginhallitus oli lähettänyt lautakunnalle neuvotteluja varten kaupungin palkkannauttijain lääkintähuoltoa koskevan mietinnön. Koska mietintöön sisältyvä ehdotus eräiltä osiltaan lankesi neuvotteluoikeuslain alaisuuteen, päätettiin ⁴⁾ saattaa ehdotus kaikkien neuvottelukelpoisten järjestöjen tietoon. Neuvottelijoiksi mahdollisia neuvotteluja varten nimettiin puheenjohtaja Sipi ja toimistopäällikkö Ståhlberg.

Määräajassa olivat seuraavat järjestöt pyytäneet neuvotteluja: Helsingin Kunnallisyhdistys, Helsingin Kunnantöyhteyshenkilöiden Keskusjärjestö, Suomen Lääkäriliitto, Suomen sairaanhoitajain liitto ja Suomen Sairaanhoitajatar yhdistys -SFF. Neuvottelut näiden kanssa aloitettiin 8. 10 ja saatettiin päätökseen 25. 10. Niissä päästiin yksimielisyyteen siitä, että kaupungin kaikki laitokset asetetaan lääkintähuollon suhteen periaatteellisesti samaan asemaan. Neuvottelujen kuluessa järjestöjen taholta esitettiin vaatimus myös uuden 10. ponnien hyväksymisestä, mikä sisältäisi sen, »että niille yksityisille palkkannauttijoille tai palkkannauttijaryhmille, joilla on tähän asti ollut suuremmat edut kuin tämä järjestely edellyttää, jatkuvasti taataan samat edut niin kauan kuin he keskeytystä ovat sellaisessa kaupungin virassa tai työssä, jossa mainitut edut on myönnetty.» Kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa palkkalautakunta päätti ⁵⁾ esittää, että neuvottelutulosta olisi puollettava sikäli kuin siitä päästiin yksimielisyyteen. Sen sijaan kaupungin ei, myöntäessään uuden laajan edun kaikille palkkannauttijoilleen, tulisi hyväksyä esitetyssä uudessa 10. ponnissa lausuttua periaatetta. Kuitenkin samalla todettiin, että eräille ryhmille oli aikaisemmillä sopimuksilla taattu laajempi lääkintähuolto kuin nyt suunniteltu tulisi antamaan kaupungin palkkannauttijoille yleensä.

Maataloustyöntekijöille myytävän maidon hinta. Helsingin kaupungin maataloustyöntekijöiden ammattiosaston esityksen johdosta päätettiin ⁶⁾ osastolle ja kaupunginagronomille ilmoittaa, ettei kaupungin maataloustyöntekijöille myytävän maidon vähittäismyyntihinnassa ole toimeenpantava korotusta.

Kiinteistöviraston maatalousosaston esityksen johdosta, joka koski maataloustyöntekijöille myytävän maidon hintapäätöksen tarkistamista, palkkalautakunta päätti ⁷⁾ ilmoittaa, ettei esitys antanut aihetta enempään toimenpiteisiin.

Kiinteistöviraston maatalousosastolle ja Maataloustyöntekijöiden ammattiosastolle päätettiin ⁸⁾ ilmoittaa vastaukseksi maatalousosaston maidon jakelua Haltialan maataloustyöntekijöille koskevaan tiedusteluun, että työehtosopimusta samoin kuin palkkalautakunnan 4. 5. tekemää päätöstä oli ymmärrettävä siten, että se koski vain niitä työntekijöitä, jotka palvelivat sellaisella maatilalla, joka itse tuottaa maitoa, joten muut jäävät työehtosopimuksen samoin kuin mainitun päätöksen takaamien etujen ulkopuolelle.

Maataloustyöntekijöiden ammattiosasto oli viitannut pöytäkirjamerkintään työehtosopimusneuvotteluissa sovituista vähäisistä etuisuuksista. Palkkalautakunta katsoi, että ko. merkinnällä oli tahdottu turvata työntekijöille määrättyjä käyttöoikeuksia sillä tilalla, jossa he ovat työssä. Maidon saantia Haltialassa voitiin ehkä pitää tällaisena etuna, mikä kuitenkin ei voinut ulottua maidon hintaan. Näin ollen lautakunta katsoi, että maatalousosasto oli velvollinen maitoa edelleen toimittamaan, mutta ainoastaan käypää vähittäismyyntihintaa vastaan.

Ikälisät. Kertomusvuoden aikana lautakunta myönsi 2 852 ikälisää. Eräitä ikälisäanomuksia hylättiin ennenaikaisina. Sitä paitsi annettiin kaupunginhallitukselle lausun-

¹⁾ Plk. 21. 12. 2 573 §. — ²⁾ S:n 16. 2. 380 §. — ³⁾ S:n 4. 5. 936 §. — ⁴⁾ S:n 21. 9. 1 856 §. — ⁵⁾ S:n 2. 11. 2 181 §. — ⁶⁾ S:n 4. 5. 935 §. — ⁷⁾ S:n 18. 5. 1 078 §, 22. 6. 1 302 §, 10. 8. 1 549 §. — ⁸⁾ S:n 7. 9. 1 744 §.

to 119 tapauksesta, jolloin viranhaltijat olivat esittäneet anomuksia saada lukea hyväkseen valtiolla, muiden kuntien tai yksityisten palveluksessa toimimansa virkavuodet. Viimeksimainittuja oli mm. XII Olympia Helsinki 1940 -yhdistys, Maitopisarayhdistys, Helsinki-Tukholma-komitea, Tukholman päiväkot, Ford Oy., Hämeen Sähkö Oy., Rosenlew Oy. ym. Palkkalautakunta esitti useimmissa tapauksissa anomukset hylättäviksi.

Niissä tapauksissa, joissa viranhaltijat olivat valittaneet ikälisäpäätöksistä joko kaupunginhallitukseen tai korkeampiin oikeusasteisiin, lautakunta antoi selityksensä esittäen valitukset hylättäviksi. Sellaiset kaupunginhallituksen tai lääninhallituksen päätökset merkittiin tiedoksi, jotka koskivat ikälisäpäätöksistä tehtyihin valituksiin annettuja ratkaisuja. Mm. huoltoviraston kodinsiivoojien ikälisäanomuksen, johon palkkalautakunta kohtuussyistä oli esittänyt suostuttavan, oli kaupunginhallitus hylännyt. Verotusvalmisteluviraston siivoojien valituksen ikälisiä koskevassa asiassa oli lääninhallitus hylännyt ¹⁾, koska ko. henkilöiden ei katsottu olevan virkasuhteessa kaupunkiin.

Suomenkielisten kansakoulujen johtokunnalle päätettiin ilmoittaa ²⁾, että kaupungin vakinaisten kansakoulunopettajien ikälisäanomusten suhteen on meneteltävä siten, että ikälisiin oikeuttavien palvelusaikojen asiallinen hyväksyminen ja laskeminen suoritetaan kuten tähänkin asti palkkalautakunnan toimistossa, ja palkkalautakunta alistaa suoritettun laskennan mukaisten ikälisien myöntämisen kansakouluntarkastajalle. Vuosisijaisten, väliaikaisten ja muitten sijaisopettajien sekä tilapäisten opettajien ikälisien myöntäminen tapahtuu edelleen palkkalautakunnan toimesta.

Ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunnalle päätettiin ³⁾ ilmoittaa, että työsopimussuhteisen palveluksen perusteella ei tiedustelussa mainitulla henkilöllä ole henkilökohdasta oikeutta virkasäännön mukaisiin etuihin eikä niin ollen myöskään ikälisiin. Ikälisiä vastaavien palkankorotusten myöntäminen työsopimussuhteessa oleville on harkinnanvarainen toimenpide, mutta tällöin voidaan soveltuvin kohdin niin haluttaessa käyttää hyväksi virkasäännön ikälisämääräyksiä. Ko. henkilölle voitaisiin myöntää palkankorotus kolmen vuoden palveluksen jälkeen eli 1. 9. 1953 alkaen. Kaupunki ei kuitenkaan ole millään tavoin velvollinen suorittamaan palkankorotusta mainitusta päivämäärästä alkaen, mutta koska ikälisämääräyksiä, joita tässä tapauksessa voidaan pitää ohjeena, ei ainaakaan olisi ylitettävä, ei sanottua palkankorotusta tulisi myöskään suorittaa aikaisemmalta ajalta.

Tuberkuloositoimistolle päätettiin ⁴⁾ ilmoittaa, että v:n 1943 eläkesäännön mukaan ainoastaan silloin terveydenhoidon alaisina olleen tuberkuloositoimiston sairaanhoitajat kuuluivat poikkeusluokkaan 53 ikä- ja 25 palvelusvuotta, kaikkien muiden kuullessa 63 ikä- ja 30 palvelusvuotta ryhmään. Tuberkuloositoimiston siirryttyä sairaaloiden alaiseksi oli uuden, v. 1953 voimaan tulleen eläkesäännön mukaan toimiston henkilökunta rinnastettava sairaanhoitohenkilökuntaan, mikäli heitä ei ole nimenomaan mainittu erikseen jossakin poikkeusryhmässä. Tämän mukaan olisivat ko. viranhaltijat oikeutetut eläkkeeseen seuraavasti: 55 ikä- ja 25 palvelusvuotta: laboratoriohoitaja, laboratorioapulainen, laboratorio- ja röntgenapulainen; 58 ikä- ja 27 palvelusvuotta: osastonhoitaja, sairaanhoitaja; 60 ikä- ja 30 palvelusvuotta: ylihoitaja, apulaisylihoitaja, terveyssisar; sekä 63 ikä- ja 30 palvelusvuotta: vastaanottoapulainen, lasinpesijä, röntgenteknillinen apulainen, röntgenteknikko-autonkuljettaja.

Vuosilomia ja vuosilomakorvauksia koskevat asiat. Helsingin Kunnantyohtokijäin Keskusjärjestö oli ko. asiaa koskevan kiertokirjeen johdosta esittänyt, että siinä mainittu lomajan laskemistapa oikaistaisiin, koska Keskusjärjestön käsityksen mukaan tämä tulkinta-ohje oli virheellinen. Kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa päätettiin ⁵⁾ lautakunnan taholta esittää, että ko. esitys ei anna aihetta toimenpiteisiin, koska riitakysymyksen ydin oli siinä, laskettiinko loman käsittävän 30 vai 31 päivää. Niissä tapauksissa, joissa loma annetaan yhtenäisenä kuukauden jaksona, eikä sen osia tule laskutoimitusten perusteeksi, on luonnollista, että käytetään kalenteriaikoja, jolloin joissakin tapauksissa viranhaltijan lomakuukausi sisältää 31 päivää. Milloin taas lomakuukaudesta joudutaan osia asettamaan laskutoimituksen perusteeksi, on katsottava kuukauden aina sisältävän 30 päivää.

Röntgenlääkärien ja röntgenhenkilökunnan pakollisesta talvilomasta annetun pää-

¹⁾ Plk. 4. 5. 946 §. — ²⁾ S:n 23. 11. 2 325 §. — ³⁾ S:n 7, 12, 2 433 §. — ⁴⁾ S:n 12. 1. 74 §. — ⁵⁾ S:n 30. 3. 691 §.

töksen soveltamisesta kunnalliskodin ja vanhainkodin henkilökuntaan oli kunnalliskodin taholta tehty tiedustelu, mihin lautakunta päätti¹⁾ vastata, että koska valtuuston 29. 3. 1950 tekemä päätös röntgenlääkärien ja röntgenhenkilökunnan pakollisesta talvilomasta oli tehty yksinomaan niiden perusteiden ja sen aineiston varassa, jotka asiasta käydyissä neuvotteluissa esitettiin sairaalalautakunnan alaisista laitoksista, ei päätöksen soveltaminen ilman muuta muihin laitoksiin, joissa esiintyy röntgenlaitteita ja -tutkimuksia, ole mahdollista. Kun kuitenkin ko. loman aiheena on ollut röntgensäteilyn vahingollisuus henkilökunnalle mainituissa töissä, olisi asianmukaista, että kaikissa laitoksissa, joissa sama syy on vaikuttamassa samassa laajuudessa, röntgensäteilyn kanssa tekemisiin joutuvalle henkilökunnalle myönnettäisiin sama lomaetu. Tämän vuoksi olisi kunnalliskodin johtokunnan tutkittava asia ja tehtävä siitä perusteltu esitys, mikäli tutkimus antaa siihen aihetta.

Suomenkielisen työväenopiston johtokunnan esityksen johdosta kaupunginhallitukselle päätettiin²⁾ ehdottaa, että opiston opettajille maksettaisiin 4 %:n vuosilomakorvaus.

Sairaalalautakunnalle päätettiin³⁾ ilmoittaa sen tiedustelun johdosta, joka koski tuberkuloosiparantolan ylihoitajan vuosilomaa, että ko. loma oli oikein määrätty niillä perusteilla, joilla taloudenhoitaja oli sen tehnyt, sekä että milloin osa kuukauden vuosilomasta annetaan varsinaisen lomanantokauden eli päivämäärien 15. 5. — 15. 9. ulkopuolella, pidennettävän osan pituus on laskettava vähentämällä 30 päivästä varsinaisena lomanantokautena pidettävä vuosilomaosuus. Siten esim. vuosiloma, jonka viimeinen päivä on 10. 6. on aloitettava siten, että sen ensimmäinen päivä, kun kysymyksessä on kuukauden vuosiloma, on 11. 5. Edelleen palkkalautakunta päätti kiertokirjeellä antaa päätöksen yleisen osan tiedoksi kaikille lauta- ja johtokunnille.

Lakitieteen liseniaatti A. A. Nurmi oli ollut verotusvalmisteluviraston palveluksessa jatkuvasti 4. 2. 1946 lukien ja 18. 6. 1949 lähtien urakkapalkalla siten, että hän oli saanut kappalemaksun kirjoittamistaan vastineista ja selityksistä valtion ja kunnan verotuksesta tehtyihin valituksiin. Valtiovarainministeriön ao. virkamies oli katsonut Nurmen työskentelyn olleen lähinnä rinnastettavissa vapaiden ammattien harjoittajien suorittamiin toimeksiantotehtäviin. Palkkalautakunnan mielipiteen mukaan Nurmen asema vuosilomalakiin nähden oli jossakin määrin epäselvä. Hän oli paremminkin toisen palveluksessa tämän johdon ja valvonnan alaisena kuin vapaan ammatin harjoittaja asiakkaita vastaanottaen. Tosin suhde hänen ja työnantajan välillä oli ollut varsin vapaa ja ottaen huomioon myös työmäärän vaihtelun, voitiin myös puoltaa sitä kantaa, että hänen työnsä oli eri toimeksiantojen suorittamista. Vedoten valtiovarainministeriön kannanottoon pidettiin asiallisimpana, että kaupunki omaksuu saman tulkin, joten Nurmea ei siis ollut pidettävä vuosilomakorvaukseen tai vuosilomaan oikeutettuna⁴⁾.

Kansanhuoltotoimiston toimistoapulaisen v. 1953 kesälomasta oli osa jäänyt pitämättä koska hänen toisen kunnan palveluksessa toimimansa yli 5 vuoden aika olisi oikeuttanut hänet jo ko. vuonna 36 työpäivän vuosilomaan, mutta mainittu seikka oli tullut tietoon niin myöhään, ettei ko. lomaa hänelle enää voitu antaa. Sen sijaan loman rahalla korvaamisesta lautakunta päätti⁵⁾ antaa kaupunginhallitukselle puoltavan lausunnon.

Raastuvanoikeuden eräiden yleisjaoston vuosilomasijaisuuksien järjestämistä koskevan tiedustelun johdosta päätettiin⁶⁾ vastata, ettei ko. katsastajaa ja vahtimestaria voitu omien vuosilomiansa aikana palkata raastuvanoikeuden kaupunginpalvelijain sijaisiksi.

Sairaalalautakunta oli tiedustellut Kivelän sairaalan apumiehen käyttämistä autonkuljettajan vuosilomansijaisena, mihin päätettiin⁷⁾ vastata, että valtuusto oli 11. 5. 1953 antanut palkkalautakunnalle oikeuden pakottavista syistä määrätä vuosilomansijaisen sijaispalkkion poiketen virkasäännön määräyksestä, jonka mukaan viranhaltijalle, joka toisen viranhaltijan vuosiloman aikana hoitaa toisen virkaa, ei mahdollisen ylityökorvauksen lisäksi suoriteta eri palkkiota. Nyt kysymyksessä oleva tapaus oli sikäli poikkeuksellinen, että apumiehellä sairaalassa ei voida vaatia autonkuljettajan ammattitaitoa eikä ajokorttia, mutta ao. apumies oli omasta harrastuksestaan hankkinut tarvittavan pätevyyden, ja kun oli vaikeata muuten löytää kunnollista sijaista, lautakunta hyväksyi ko. apumiehen autonkuljettajien vuosilomansijaiseksi oikeuksin saada autonkuljettajan viran mukainen palkka mahdollisin ikäisin ilman sairaalalautakunnan ehdottamaa järjestelyä,

¹⁾ Plk. 2. 3. 491 §. — ²⁾ S:n 31. 8. 1 685 §. — ³⁾ S:n 9. 2. 299 §. — ⁴⁾ S:n 22. 6. 1 297 §. — ⁵⁾ S:n 11. 5. 987 §. — ⁶⁾ S:n 1. 6. 1 161 §. — ⁷⁾ S:n 18. 5. 1 073 §.

että nim. ko. apumies eroaisi omasta virastaan ja tulisi autonkuljettajien viransijaiseksi ko. ajaksi ja takaisin apumiehen virkaansa sen jälkeen.

Lastentarhain toimiston tiedusteluun, joka koski erään siivoojan oikeutta vuosilomaan, päätettiin ¹⁾ vastaukseksi ilmoittaa, että ko. siivooja kuului niihin henkilöihin, jotka, vaikkakin siirtyivät työsuhteeseen v:n 1952 alusta, säilyttivät asemansa virkasäännön alaisina ja siten olivat oikeutettuja jatkuvasti virkasäännön mukaisiin sosiaaliin etuihin. Koska ko. henkilön kohdalta vaadittavat edellytykset olivat olemassa, oli hän oikeutettu 36 työpäivän vuosilomaan.

Sairauslomaa palkkalautakunta myönsi kertomusvuoden aikana yhteensä 592 tapauksessa, jolloin samalla myönnettiin tarvittava määräraha ao. laitoksen tai viraston käytettäväksi sijaisen palkkaamista varten. Kaupunginhallitukselle annettiin lausuntoja joissakin tapauksissa sairausloman myöntämistä koskeissa asioissa. Milloin eläkkeellä olevan palkkaamisesta sijaiseksi annettiin puoltava lausunto, ehdotettiin yleensä, että sijaiselle maksettaisiin etakkeen ja hänen hoitamansa viran loppupalkan välinen erotus.

Sairauslomasijaisten palkkaamiseen käytetyt määrärahat jakaantuivat eri laitosten ja virastojen kesken seuraavasti:

	Mk		Mk
Revisiolaitos	436 040	Maidontarkastamo	289 500
Kaupunginhallitus	87 015	Asuntojen tarkastus	28 890
Kaupunginkanslia	59 805	Ammattientarkastus	90 540
Järjestelytoimisto	23 985	Desinfioimislaitos	165 540
Painatus- ja hankintatoimisto ...	56 970	Sielullisesti sairaiden huoltolaitokset	354 890
Kaupunginarkisto	33 390	Kouluhammasklinikka	256 885
Rahatoimisto	949 825	Veneeristen tautien poliklinikat	34 890
Tilastotoimisto	185 135	Äitiys- ja lastenneuvolat	731 205
Oikeus- ja järjestystoimi	267 315	Sairaalavirasto ja tilivirasto	22 335
Ensimmäisen kaupunginvoudin konttori	113 725	Lastensuojeluvirasto	260 210
Toisen kaupunginvoudin konttori	548 095	Lastenhuoltolaitokset ja niiden tilat	1 386 525
Rikostuomioiden toimeenpanijan konttori	176 040	Työnvälitystoimisto	18 390
Helsinki-Huopalahden kaupunginvoudinkonttori	16 785	Kansanhuoltotoimisto	5 080
Helsinki-Malmin kaupunginvoudinkonttori	201 170	Raittiuslautakunta	24 730
Raastuvanoikeus	1 599 465	Suomenkielinen työväenopisto... ..	52 965
Syyttäjistö	275 600	Erikoisammattikoulut	12 715
Raastuvanoikeuden arkisto ja puhtaaksikirjoituskanslia	129 355	Ammatteihin valmistavat koulut	369 675
Poliisilaitos	3 555	Kotitalouslautakunta	146 950
Huoneenvuokralautakunnat	4 310	Lastentarhat	92 185
Terveydenhoitolautakunta ja sen toimisto	326 730	Kaupunginkirjasto	1 469 465
		Musiikkilautakunta	605 620
		Kiinteistövirasto	298 330
		Rakennusvirasto	116 195
		Satamalaitos	216 585

Sairauslomamääräysten tulkintaa koskevia asioita. Kunnalliskodin johtokunnan tiedusteluun, joka koski siivoojan oikeutta palkalliseen sairauslomaan, päätettiin ²⁾ vastata, että ko. henkilö oli katsottava oikeutetuksi palkalliseen sairauslomaan sairaaloisten mielenpurkausten johdosta, joita oli pidettävä tilapäisinä sairaustiloina. Sitävastoin näiden tilojen pohjimmaisena syynä olevaa psykopaattista henkistä rakennetta ei voitu katsoa sairaudeksi ja siten ei myöskään häntä voitu pitää eläkkeeseen oikeutettuna. Hänen luonnetukojensa takia ei senlaatuinen työ, jota hän kunnalliskodissa suoritti, ollut hänelle sopivaa. Näistä syistä asiallisin toimenpide olisi hänen irtisanomisensa. Ratkaisua eläkeoikeudesta ei voitu tehdä tässä yhteydessä, vaan jäisi se ko. siivoojan mahdollisesti tekemän anomuksen käsittelyn yhteydessä tehtäväksi.

Kaasulaitoksen laboraattorin tiedusteluun, joka koski hänen sairausloma-aikansa

¹⁾ Plk. 13. 7. 1 400 §. — ²⁾ S:n 26. 1. 191 §.

palkkaetuja, päätettiin ¹⁾ ilmoittaa, että teollisuuslaitosten palkkatoimisto oli laskenut oikein hänen palkkansa sairausloman ajalta, mutta siltä oli jäänyt huomaamatta virka-säännön 39 §:n määräys, jonka mukaan viranhaltijalle, joka sairauslomalla ollen saa 2/3 peruspalkasta ja ikälisänsä, ei sairausloman jatkuessa makseta täyttä palkkaa ennen kuin sairausloman on keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen virkatehtävien hoito. Jälkimmäisen sairausloman alkaessa mainittu ehto oli täytetty, joten se ei ollut esteenä täyden palkan maksamiseen, mutta tämä riippui myöskin toisesta seikasta, joka on koko kaupungin noudattaman sairauslomajärjestelmän pääperiaate, eli että 12 kuukauden yhtenäisen ajanjakson aikana viranhaltijalla ei voi olla kahta kuukautta enempää täysipalkkaista sairauslomaa. Näin ollen teollisuuslaitosten palkkatoimisto oli menetellyt johdonmukaisesti maksaessaan ko. henkilölle viimeisen sairausloman ajalta vain kahden päivän täyden palkan, koska takanapäin vaikuttavan 12 kuukauden yhtenäisen ajanjakson aikana oli jo maksettu 58 päivän ajalta täysi palkka.

Maidontarkastamolle päätettiin ²⁾ ilmoittaa, että sen tiedustelussa mainittuun laboratorioapulaiseen nähden ei sellaisenaan voitu soveltaa kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapusääntöä, vaikkakin hänen oli katsottava olevan työsopimussuhteessa kaupunkiin, koska hän sen perusteella ei saisi lainkaan sairausloman ajalta palkkaa oltuaan ennen sairauslomaa yhtäjaksoisesti vain vajaan kuukauden kaupungin palveluksessa. Työsopimuslain mukaan ko. henkilölle ilmeisesti kuuluisi täysi palkka irtisanomisajalta, enintään 14 päivältä. Niissä laitoksissa kuitenkin, joissa ei ole työsääntöjen tarkoittamia työntekijöitä, työsopimukset on useimmiten tehty sopimatta nimenomaan irtisanomisajasta yhtä vähän kuin irtisanomisajan puuttumisestakaan. Näin on laita mm. maidontarkastamossa, jolloin ko. laboratorioapulaisen voidaan katsoa olevan oikeutetun 14 päivän täysiin palkka-etuihin.

Rakennusvirasto oli tiedustellut varastomiehen oikeutta sairauslomaan hänen tultuaan puukotetuksi toisen työnantajan palveluksessa ollessaan. Palkkalautakunta päätti ³⁾ vastata, että työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön 6 §:n mukaan on voimassa, että jos työntekijä saa lainmukaisen vahingonkorvauksen häntä kohdanneen tapaturman johdosta, maksetaan sairausloma-ajan avustusta ainoastaan se osa, jolla se ylittää avustusaikana suoritettavan alentamattoman vahingonkorvauksen. Tämän mukaisesti on ko. varastomies oikeutettu mainitun sairausloman ajalta sairausloma-ajan palkkaan, josta kuitenkin vähennetään hänen tapaturmakorvauksensa.

Virkavapautta täysin palkkaeduin myönnettiin 177 viranhaltijalle sekä *palkkatonta virkavapautta* 84 tapauksessa. Osan palkastaan sai nostaa 19 viranhaltijaa, joille oli myönnetty virkavapautta. Eräät jo myönnettyt virkavapaudet peruutettiin tai siirrettiin toiseen ajankohtaan. Myöskin annettiin kaupunginhallitukselle joissakin tapauksissa lausuntoja virkavapauden myöntämisestä koskevista asioista.

Viransijaisuuspalkkioita muun syyn kuin sairauden takia myönnettiin kertomusvuonna ao. määrärahasta seuraavasti:

	Mk		Mk
Palkkalautakunta	17 080	Lastensuojeluvirasto	81 455
Oikeus- ja järjestystoimi	7 800	Lastenhuoltolaitokset	53 250
Maidontarkastamo	12 360	Lastentarhat	116 115
Äitiys- ja lastenneuvolat	251 160	Musiikkilautakunta	36 475

Hautausavustuksia myönnettiin 158 kuolinpesälle yhteensä 5 763 405 mk.

Eläkkeitä palkkalautakunta myönsi kertomusvuoden aikana 405. Eräitä eläkeanomuksia hylättiin ennenaikaisina tai muusta syystä. Aikaisemmin myönnettyjä eläkkeitä oikaistiin tai korjattiin viidessä tapauksessa. Myöskin kaupunginhallitukselle annettiin joitakin lausuntoja eläkeoikeutta koskevista asioista, varsinkin ylimääräisen eläkkeen myöntämisestä tarkoittavista anomuksista, jolloin lautakunnan lausunnot yleensä olivat kielteisiä. Edelleen annettiin lausunto järjestelytoimiston ehdotuksesta työntekijäin eläkesäännön edellyttämäksi työkirjaksi ⁴⁾. Eläkkeen myöntämisestä koskevista valituksista palkkalautakunta antoi useimmiten lausunnon, jossa valitus ehdotettiin hylättäväksi tai esitettiin, ettei asiaa otettaisi tutkittavaksi, jos valitusaika oli kulunut umpeen. Kaupun-

¹⁾ Plk. 2. 3. 506 §. — ²⁾ S:n 2. 3. 492 §. — ³⁾ S:n 25. 5. 1 098 §. — ⁴⁾ Plk. 16. 2. 379 §.

ginhallituksen eläkkeiden myöntämistä koskevat päätökset merkittiin tiedoksi sekä päätettiin kirjoittaa eläkekirjat niille, joille eläke mainitulla tavalla oli myönnetty. Samoin merkittiin tiedoksi lääninhallituksen tai korkeimman hallinto-oikeuden eläkeasioissa antamat päätökset.

Palkkalautakunta päätti ¹⁾ ilmoittaa kaikille lauta- ja johtokunnille, että koska on esiintynyt tapauksia, joissa eläkettä anottaessa on käynyt ilmi, ettei ole selvitystä siitä, onko eläkettä anova saanut tiedon voimassa olevasta eläkesäännöstä aikaisemmin vahvistetulla tavalla, tämä tiedoksianto on viipymättä toimitettava, jotta määrätty kuuden kuukauden kestävä valinta-aika voimassaolevan ja aikaisemman eläkesäännön suhteen alkaisi kulua. Tiedoksisaajien kuittausmerkinnät oli toimitettava palkkalautakunnalle.

Eläkesäännön tulkinta. Helsingin Kunnallisvirkamiesyhdistyksen tiedustelun johdosta päätettiin ²⁾ yhdistykselle ilmoittaa, että muualla palveltu aika on katsottava kuuluvaksi yleisen säännön alaisuuteen ja että se niin muodoin voi aiheuttaa muutosta eläkeikään ja palvelusvuosiin ainoastaan sikäli, että jos viranhaltija siirtyy eläkkeelle jossakin poikkeusluokassa olevasta virasta, muualla palveltu aika muunnetaan tämän viran mukaiseksi, mikä aiheuttaa lyhennyksen palvelusajassa ja pidennyksen eläkeiässä.

Maidontarkastamolle ilmoitettiin ³⁾, että eläkesäännön poikkeusluokissa mainitaan 2-vuorotyöstä, että 58 ikä- ja 27 palvelusvuoden poikkeusluokkaan kuuluvat kaikissa laitoksissa viranhaltijat, jotka ovat suorittaneet vähintään 3 kk. kestäneessä, jatkuvasti kahdessa säännöllisesti vaihtuvassa normaaliyöajan pituisessa vuorossa virantoimitusta. 3-vuorotyöllä on vanhastaan käsitetty säännöllisesti vaihtuvaa vuorotyötä, jossa vuorot ovat kahdeksan tunnin pituisia ja täyttävät täysin vuorokauden 24 tuntia, ts. eivät mene päällekkäin. Maidontarkastamon mainitsemat vaihtelevat työjaksot eivät tässä mielessä ole 2-vuorotyötä, jonka täytyy katsoa edellyttävän yhtä pitkien vuorojen säännöllistä vaihtumista siten, etteivät vuorot sanottavasti mene päällekkäin. 3-vuorotyötä maidontarkastamon ko. työt eivät missään tapauksessa ole vuorojen mennessä kolmekin tuntia päällekkäin. Näin ollen esityksessä mainittujen viranhaltijoiden ei voida katsoa kuuluvan eläkeikänsä ja palvelusvuosiinsa nähden poikkeusluokkiin.

Kunnalliskodille päätettiin ⁴⁾ ilmoittaa, että sen tiedustelussa mainitun osastonhoitajattaren valittua vanhan eläkesäännön hänellä oli jatkuvasti oikeus lukea hyväksi muualla palveltu aika vanhan eläkesäännön poikkeusryhmien mukaisesti, mikäli asianomaisen virka tai työ oli kaikissa suhteissa samanlaista kuin hänen muualla palvelemaisensa. Täten laskettuna olisi ko. henkilö oikeutettu eläkkeeseen 29. 9. 1955 tai eräin edellytyksin jo 17. 12. 1954.

Helsingin Kunnallisvirkamiesyhdistyksen esityksen johdosta, joka koski sotapalveluksen hyväksilukemista eläkevuosia laskettaessa, palkkalautakunta päätti ⁵⁾ kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa puoltaa viranhaltijain eläkesäännön 3 §:n 2 momenttiin otettavaksi seuraavan lisäyksen: »Niinikään on viranhaltijan eläkkeeseen oikeuttavaan palvelusaikaan laskettava se aika, jonka hän on ollut sotapalveluksessa varsinaista asevelvollisuutta lukuunottamatta tai työpalveluksessa puolustuslaitoksen, valtion tai kunnan alaisessa työssä.» Samaten päätettiin työntekijäin eläkesääntöön esittää tehtäväksi vastaava lisäys.

Sähkölaitoksen tiedusteluun, joka koski vikapäivystyksen rinnastamista 3-vuorotyöhön eläke-etuihin nähden sekä sitä, onko mainittu seikka riippuvainen siitä, valitseeko viranhaltija tai työntekijä uuden vai vanhan eläkesäännön, päätettiin ⁶⁾ vastata, että 3-vuorotyöhön rinnastetun vikapäivystäjäpalvelun hyväksilukeminen on kokonaan riippumaton siitä, kumman eläkesäännön asianomainen valitsee. Sen sijaan ennen 1. 1. 1947 vikapäivystäjänä palvellun ajan hyväksilukemiseen eläke-etuihin nähden oli ko. aikaa pidettävä eräänlaisena saavutettuna oikeutena, mutta koska mainitusta ajankohdasta lähtien päivystyksen järjestelyssä tapahtui huomattavia muutoksia, sen jälkeen vikapäivystäjänä palveltua aikaa oli arvosteltava yksinomaan valtuuston 29. 11. 1946 antaman päätöksen päivystystyötä koskevien säännösten perusteella. Yksityisen työntekijän eläke-etujen määräytymisessä ko. ajan hyväksilukeminen on ilmeisesti eläkesäännön 3 §:n 4 mom:n mukaisesti palkkalautakunnan harkinnan varassa ja vikapäivystys, oli se laadultaan minkäläistä hyvänsä, on vieraan palveluksessa suoritettuna eläke-etuja määriteltäessä rinnastettava tavalliseen työhön.

¹⁾ Plk. 21. 12. 2 566 §. — ²⁾ S:n 12. 1. 84 §. — ³⁾ S:n 9. 2. 319 §. — ⁴⁾ S:n 27. 7. 1 492 §, 10. 8. 1 548 §. — ⁵⁾ S:n 28. 9. 1 929 §. — ⁶⁾ S:n 22. 6. 1 271 §.

Elinkoron periminen kaupungille. Sairaалautakunta oli tiedustellut, oliko Nikkilän sairaalan mielisairaanhoidajattaren sairausloman ajalta hänelle maksettu elinkorko perittävä kaupungille. Palkkalautakunta päätti¹⁾ kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossaan ilmoittaa, että ko. henkilö on tullut elinkorko oli otettava vähennyksenä huomioon hänelle maksetussa sairausloma-ajan palkassa.

Sähkölaitoksen rahastajan erottua sairauden takia toimestaan oli hänelle myönnetty osaeläke, minkä lisäksi hän oli saanut Vakuutus Oy. Pohjolalta elinkorkoa. Tästä oli huhti-, touko- ja kesäkuun osuus suoritettu etukäteen. Kun ko. rahastaja oli kuollut jo 11. 4. oli hänen leskensä anonut vapautusta elinkoron takaisinmaksuvelvollisuudesta. Lautakunta päätti²⁾ kaupunginhallitukselle esittää, että koska Vakuutus Oy. Pohjola ei tulisi perimään takaisin etukäteen suoritettua elinkorkoa, ei kaupunkikassa voisi esittää vastaavaa vaatimusta rahastajan leskelle, joten anomus siltä osalta oli aiheeton. Sen sijaan voitiin todeta, että kaupunki oli velvollinen suorittamaan anojalle takaisin häneltä luokkaa perityn määrän, eläkesäännön määräyksen mukaan olisi nim. vähennykseksi saanut laskea vain täyden eläkkeen määrän ylittävän osan, eikä hänen saamansa osaeläkkeen ylittävää osaa, kuten nyt oli tehty.

Lausunnot. Paitsi edellä eri yhteyksissä mainittuja lausuntoja antoi palkkalautakunta kaupunginhallitukselle vielä useita muitakin asioita koskevia lausuntoja, joista mainittakoon seuraavat: kaasulaitoksen apulaisjohtajalle kahden viran hoitamisesta suoritettava korvaus³⁾; vt Öhmanin aloite leski- ja orpoeläkkeiden kohtuulliseksi korottamiseksi⁴⁾; valmistavan poikien ammattikoulun rehtorin opetusvelvollisuuden vähentäminen uuden koulutalon rakennustoitten aiheuttamien tehtävien takia⁵⁾; valmistavan tyttöjen ammattikoulun 4. vuoden harjoittelijoiden korotetun palkkion maksaminen takautuvasti⁶⁾; esitys obduktioapulaisten eläkeistä ja täyteen eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta⁷⁾; työväenopiston esitelmöitsijöiden luentopalkkion korottaminen ja palkkion maksaminen opettajille neuvottelukokouksiin osallistumisesta⁸⁾; verotusvalmisteluviraston toimistoapulaisen määrääminen osapäivätyöhön⁹⁾; aloite kaupungin palveluksessa olevien autonkuljettajien ajokorttien uusimiseksi kaupungin kustannuksella¹⁰⁾; kotityökorvauksen suorittaminen ammattikoulujen opettajille¹¹⁾; lastenpsykiatrien ja psykologien tarvetta käsitelleen komitean mietintö¹²⁾; Nikkilän sairaalan lääkärille maksettava korvaus oman auton käytöstä virka-ajoihin¹³⁾; Nikkilän sairaalan Salon alaosaan tehtävät virkamatkak¹⁴⁾; palolautakunnan ja palolaitoksen johtosäännöt¹⁵⁾; kaupunginreviisorin elinkorkoja koskeva kirjelmä¹⁶⁾; Helsinki-Huopalahden ja Helsinki-Malmin kaupunginvoudinkonttorien ulosottoapulaisten anomus puhelin-kustannusten korvaamisesta¹⁷⁾; terveydenhoitolautakunnan ohjesääntö ja terveydenhoitoviraston johtosääntö¹⁸⁾; rakennustoimiston talorakennusosaston virkasäännöstä poikkeavaa vuosilomaa koskeva anomus¹⁹⁾; suojavaatteiden hankkiminen kansakoulujen talonmies-lämmittäjille ja siivoojille²⁰⁾; kiinteistötoimiston talo-osaston päällikön virantoimituksesta pidättämistä koskeva kirjelmä²¹⁾; vuositilintarkastajien v:n 1953 tilintarkastuskertomus²²⁾; vt Öhmanin aloite virkasäännön muuttamisesta kokouspalkkioita koskevalta osalta²³⁾; maidontarkastamon esitys näytteidenoton järjestämisestä sunnuntaityönä meijereiden kustannuksella²⁴⁾; Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti säätiön asuntoloiden talonmiesten eläke-edut²⁵⁾; esitys kunnalliskodin johtokunnan alaisten laitosten tilapäisen henkilökunnan vakinaistamisesta²⁶⁾; lääkärintodistusten tarpeellisuus kolmea päivää lyhyempien sairauslomien ajoilta niissä tapauksissa, jolloin tarvitaan palkattu sijainen²⁷⁾; esitys yhden kansliasihteerin viran muuttamisesta apulaiskaupunginsihteerin viraksi²⁸⁾; järjestelytoimiston esitys seitsemän vuorokauden palkallisen loman myöntämisestä ylimääräisenä aloitepalkkiona²⁹⁾; turkislakkien hankkiminen laiturihuollon tavaramerkitsijöille ym.³⁰⁾; esitys uuden ammattikoulutalon rakennusvaiheen aiheuttaman lisätyön korvaamisesta valmistavan poikien ammattikoulun rehtorille ja ammatti-

¹⁾ Plk. 18. 5. 1 058 §. — ²⁾ S:n 27. 7. 1 494 §. — ³⁾ S:n 12. 1. 77 §. — ⁴⁾ S:n 19. 1. 139 §. 26. 1. 209 §. 2. 2. 243 §. 9. 2. 294 §. ks. I osan s. 13. — ⁵⁾ S:n 19. 1. 144 §. 6. 4. 595 §. — ⁶⁾ S:n 26. 1. 206 §. — ⁷⁾ S:n 9. 2. 325 §. — ⁸⁾ S:n 16. 2. 372, 378 §. — ⁹⁾ S:n 23. 2. 435 §. — ¹⁰⁾ S:n 2. 3. 489 §. — ¹¹⁾ S:n 16. 3. 594 §. 6. 4. 734 §. 13. 4. 804 §. — ¹²⁾ S:n 6. 4. 736 §. — ¹³⁾ S:n 6. 4. 751 §. — ¹⁴⁾ S:n 13. 4. 795 §. — ¹⁵⁾ S:n 11. 5. 994 §. — ¹⁶⁾ S:n 11. 5. 995 §. — ¹⁷⁾ S:n 18. 5. 1 047 §. — ¹⁸⁾ S:n 25. 5. 1 108 §. — ¹⁹⁾ S:n 8. 6. 1 203 §. — ²⁰⁾ S:n 22. 6. 1 304 §. — ²¹⁾ S:n 22. 6. 1 317 §. — ²²⁾ S:n 27. 7. 1 506 §. — ²³⁾ Plk. 13. 7. 1 398 §. 14. 12. 2 498 §. — ²⁴⁾ S:n 13. 7. 1 426 §. — ²⁵⁾ S:n 10. 8. 1 562 §. — ²⁶⁾ S:n 7. 9. 1 735 §. — ²⁷⁾ S:n 7. 9. 1 750 §. — ²⁸⁾ S:n 7. 9. 1 754 §. — ²⁹⁾ S:n 7. 9. 1 755 §. — ³⁰⁾ S:n 21. 9. 1 855 §.

opetuslaitosten tarkastajalle ¹⁾; valmistavan poikien ammattikoulun rakennusosaston ammattityönopeettajien opetusvelvollisuuden määrääminen ²⁾; sairaalalautakunnan esitys narkoosilääkärin käytöstä Aurooran sairaalassa ³⁾; rakennushallituksen tiedustelu läänin-arkkitehti E. A. Vaskisen palvelussuhteesta ⁴⁾; kaupunginorkesterin kapellimestarin sunnuntaityökorvausta koskeva anomus ⁵⁾; kaupungin leski- ja orpoeläkekassan esitys kassan vuokra-, valaistus- ym. menojen suorittamisesta palkkalautakunnan määrärahoista ⁶⁾; täysien palkkaetujen myöntäminen eräille liikennelaitoksen henkilökuntaan kuuluville heidän osallistuessaan lautakunnan määräyksestä ammattikursseille ⁷⁾; sairaalalautakunnan esitys sähköhellan tai keittopuiden käytöstä suoritettavan lisäkorvauksen poistamisesta ⁸⁾; tilastotoimiston esitys apulaisaktuaarin nimen muuttamisesta aktuaariksi ⁹⁾; leski- ja orpoeläkkeiden uudelleen järjestämistä koskevan valtuuston päätöksen täydentäminen ¹⁰⁾; painatus- ja hankintatoimiston päällikön lisäkorvausanomus kahden viran tehtävien hoitamisen johdosta ¹¹⁾; lotta- ym. palveluksen hyväksilukeminen eläkevuosia laskettaessa ¹²⁾; väestönsuojelulautakunnan esitys väestönsuojelutoimiston henkilökunnan virkojen muuttamisesta pääviroiksi ¹³⁾; elintarvikekeskuksen lautakunnan esitys erään ruokalanhoitajan virkaan ehdollisesti valitun henkilön virkanimityksen vahvistamisesta ¹⁴⁾; ateriamaksujärjestelmään siirtyminen lasten- ja nuorisonhuoltolaitoksissa ¹⁵⁾; koulukirjastonhoitajille maksettava korvaus kirjojen luetteloinnista ja kortistoisesta ¹⁶⁾; Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön esitys sopivien jalkineiden varaamisesta liikennelaitoksen Koskelan autotallin eräille työntekijöille ¹⁷⁾; vt Voipio-Juvaksen aloite sairaanhoitohenkilökunnan luontoisetukorvauksen uudesta järjestelystä ¹⁸⁾; huoltolautakunnan esitys lääkäripäivystyksen järjestämisestä kunnalliskodin johtokunnan alaisiin laitoksiin ¹⁹⁾; veneeristen tautien poliklinikassa suoritettun työntutkimuksen aiheuttama virkojen järjestely ²⁰⁾; nuorisotyölautakunnan esitys eräiden sen alaisten virkojen järjestelyksi ²¹⁾; erikoispalkkion suorittaminen palomieskursseille komennettaville palomiehille ²²⁾.

¹⁾ Plk. 21. 9. 1 862 §. — ²⁾ S:n 21. 9. 1 863 §. — ³⁾ S:n 28. 9. 1 904 §. — ⁴⁾ S:n 5. 10. 1 952 §. — ⁵⁾ S:n 5. 10. 1 958 §. 12. 10. 2 022 §. — ⁶⁾ S:n 12. 10. 2 037 §. — ⁷⁾ S:n 19. 10. 2 065 §. — ⁸⁾ S:n 19. 10. 2 074 §. — ⁹⁾ S:n 26. 10. 2 122 §. — ¹⁰⁾ S:n 2. 11. 2 172 §. — ¹¹⁾ S:n 16. 11. 2 290 §. 30. 11. 2 367 §. — ¹²⁾ S:n 23. 11. 2 328 §. — ¹³⁾ S:n 23. 11. 2 349 §. — ¹⁴⁾ S:n 30. 11. 2 366 §. — ¹⁵⁾ S:n 30. 11. 2 368 §. — ¹⁶⁾ S:n 30. 11. 2 369 §. — ¹⁷⁾ S:n 30. 11. 2 393 §. — ¹⁸⁾ S:n 7. 12. 2 445 §. — ¹⁹⁾ S:n 14. 12. 2 508 §. — ²⁰⁾ S:n 14. 12. 2 509 §. — ²¹⁾ S:n 21. 12. 2 551 §. — ²²⁾ S:n 21. 12. 2 582 §.